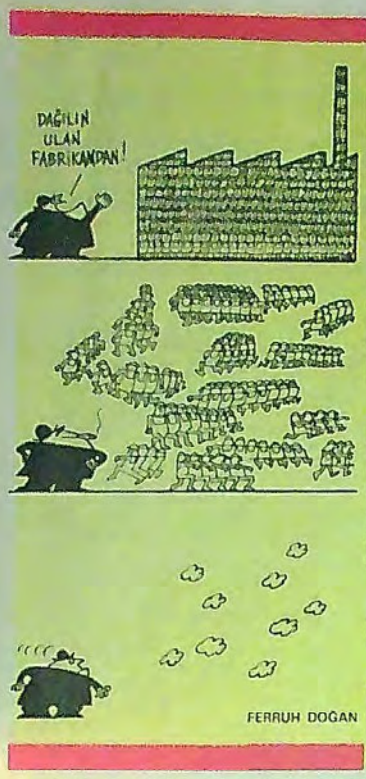

FERRUH DOĞAN

Seydişehir, Aliağa, Tariş, Is-Demir, Div-Palet

BÜYÜK DEVLET İŞLETMELERİ TEHDİT, BASKI VE ŞANTAJ YOLUYLA FAŞİST YUVALAR HALİNE GETİRİLİYOR

FAŞİZM, tekelci patronların çaresizlik karşısında başvurdukları en kanlı diktatörlüktür. Sömürücüler daima iki yola başvurarak kitleleri sömürmeye devam etmişlerdir. Bir taraftan kitleleri uyuturken, diğer taraftan uyananlar veya kitleleri uyandırmaya çalışanlar üzerinde baskı uygulanmıştır.

Günümüzde de bu olay yaşanıyor. Devrimcilerin kitleleri uyandırma çabaları başarıyla sürüyor. Artan pahalılık, zulüm ve yalan ise kitlelerin uyanmasını hızlandırıyor. Bu durumda, iktidarda bulunan sömürücü azınlık bir taraftan zulmünü artırıyor, diğer taraftan yeni uyutma yolları bulup, kitlelerin düzene karşı olan muhalefetini denetim altına almaya çalışıyor.

Ümraniye, Elazığ, Uşak, 1 Mayıs 1977 olayları kitleler üzerinde artan ve daha da zalimleşen baskının örnekleridir.

İşyerlerinin faşist işgale sokulması ve faşistlerin kitle tabanı kazanmaya çalışması ise, baskının ve yeni uyutma yollarının karışımıdır.

Faşistler bu planları doğrultusunda öncelikle devlet kuruluşlarında çalışmaya başlamışlardır. Bunun nedeni, işyerlerini faşistleştirirken devlet organlarından her türlü desteği alabilmeleridir. Ve hatta bu işgaller MİT (Milli İstihbarat Teşkilatı) tarafından örgütlenmektedir. Ülkü Ocaklı faşistler bu işte maşa olarak kullanılmaktadır. Bu oyun ilk kez Seydişehir Alüminyum Tesisleri, İskenderun Demir Çelik Fabrikaları, Tariş İplik Fabrikası ve Aliağa rafinerisinde tezgahlanmıştır. Günümüzde ise Tekel, Sümerbank ve diğer kamu işletmelerinde yaşanmaktadır.

FAŞİSTLER İŞ VAADİYLE TOPLADIKLARI "TARAFTARLARI" FABRİKALARA YERLEŞTİRİYORLAR

İşyerlerinin faşistlerin denetimine geçmesinde taban çalışması ve üst yönetimden müdahale bir arada kullanılmaktadır.

Önce köylerde tarama yapılmakta ve işçi toplanmakta, şehirlerde ise işsizlerle bağ kurulmaktadır. Bu kişilere, yüksek ücretli iş istedikleri takdirde Ülkü Ocaklarına üye olmaları söylenmektedir. Bu kişiler de "Ülkü Ocaklarına üye olmakla ne kaybederim ki. Hem üye olup işe girdikten sonra ilişkimi keserim" düşüncesiyle üye olmaktan çekinmemektedirler. Böylece, özellikle yeni kurulan işyerlerine faşistlerin denetiminde işçi yerleştirilmektedir.

İkinci aşamada, üye olan tarafsız unsurlar Ülkü Ocakları'nın ve diğer faşist örgütlerin yayınlarını almaya, okumaya, aidat adı altında haraç vermeye mecbur bırakılmaktadır. Ülkü Ocaklarında düzenlenen seminerlere katılması zorunlu kılınmaktadır. Bu istekleri yerine getirmeyenler dövülmekte ve işten atılmaktadır.

Ülkü Ocaklarına üye yapılarak denetim altına alınan kişilerin ilerici ve devrimci nitelikteki kişilerle bağ kurması engellenmekte, bu nitelikteki örgütlerle bağları koparılmaktadır. Bu bağlarını koparmayanlar da inandıkları düşünceler doğrultusunda en ufak bir iş yapamamaktadır.

Faşistlerin denetimi altına alınan tarafsız unsurlar bir taraftan böylesine bir beyin yıkama sürecine sokulurken, diğer taraftan bir çok saldırıya faşistlerle birlikte götürülmekte, suça ortak edilmekte, "birlik" bu şekilde "pekiştirilmektedir." Daha sonra ise, yaptıklarından pişman olup işten atılmayı bile göze alanlara karşı "davadan döneni vurun" şeklindeki emir uygulanmaktadır. Köpek olmak istemeyen veya köpeklikten kurtulmak isteyen, köpekler tarafından boğulmaktadır. Böylece kararsız unsurlar üzerinde sürekli bir denetim sağlanmaktadır.

Bu şekilde yürütülen taban çalışması, az sayıda faşistin kısa bir süre içinde büyük miktarda "faşist militan yaratmasını" sağlamakta, faşist harekete taban oluşturmaktadır.

Taban çalışması bu şekilde sürdürülürken, işyerinde devlet güçleri aracılığıyla yukardan inme bir şekilde müdahale edilmektedir.

Önce işyerinin yönetimine faşist militanlar atanmakta, ilerici ve demokrat nitelikte kim varsa görevden alınmakta, başka bölgelere sürülmektedir.

İşyerinde ilerici ve devrimci işçiler polisin, MİT'in, yerel faşist örgütlerin yardımıyla tespit edilmekte, bu kişilerle ufak tefek olaylar yaratılmakta, işyerinde rahatsız edilmekte ve sürülmektedir. İşyerinden tazminatsız olarak atılmaları veya

(Devamı Sayfa 4'de)

Faşizm haraca, tehdide ve şantaja dayanır

BUGÜN ülkemiz ve bütün Türkiye emekçi halkları, ekmeklerine, yaşam özgürlüğü ve güvenliğine, insanlık onuruna yönelmiş böylesine soysuz, tiynetsiz ve pervasız bir faşist saldırı ve tasallutla karşı karşıyadır.

(Yazısı 4. sayfada)

DEVRİMCİ YOL

ÖZEL SAYI 6 · 10 KASIM 1977 · 250 KRŞ

FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ MÜCADELELERİ ÜLKE ÇAPINDA YAYGINLAŞIYOR

SİYASİ GELİŞMELER

MC hükümetinin şimdiye kadar halka verebildiği en iyi şey, kendi içindeki uyumsuzluklar sonucu düşebileceği umudu oldu! Ülkemizdeki siyasi durum öyle bir hale geldi ki, sefalet ve çaresizlik içindeki halk hükümet içindeki anlaşmazlıklarla ilgili yeni bir haber yeni bir gelişme bekliyor. "İlerici" eğilimli basın bu yoldaki umutları artırıcı yazılara (her zamanki adetleri üzere) yer veriyor. Ama şimdi sadece, bugüne kadar hep aynı şekilde "bu hükümetin ha bugün ha yarın çöktüğünü" yazmayı *adet* haline getirmiş olan "ilerici" basın değil diğer büyük burjuva basını da (Tercüman dahil) bu doğrultudaki kanıları güçlendirecek şekilde yayın yapıyor. Bir AP-CHP koalisyonundan söz ediliyor. CHP politikası uzun zamandır böylesi bir olasılığa çakıldı kaldı. Bütün bu gelişmeler ne anlama geliyor?

Gerçekten de, MC güçleri arasında önemli uyumsuzluklar ve çekişmeler vardır. Faşist MC çetesi sadece halka düşmanlıkta, yoksul halkı ezip sömürmede, emperyalist güçlere ve yerli parababalarına ortaklıkta pek güzel anlaşıyorlar. Bunun ötesinde iş, sömürü alanlarının pay edilmesine, ganimetin bölüşülmesine geldiğinde alabildiğine çatışıyorlar. Geçen MC döneminde hep böyle, çekişe çekişe, dalaşa dalaşa (ve "ilerici" basınımızın ve sözde solcu birçoklarının ha düştü ha düşecek beklentisine karşın!) seçimlere kadar iktidarlarını, saltanatlarını sürdürebildiler.

Seçimler öncesinde, yaz başlarında bu durum değişti. O zamanki MC hükümeti Türkiye'nin karşı karşıya bulunduğu bir dizi ekonomik ve siyasi sorunu çözemez bir hale gelmişti (Bu sorunlar Devrimci Yol'un o zamanki ve daha sonraki sayılarında incelenerek ortaya konmuştur. Daha sonra bu durum tam anlamıyla gün ışığına çıktı: Ülke tam bir ekonomik krizle karşı karşıya. Döviz sıkıntısı had safhaya ulaşmıştı. Amerika'nın denetimindeki IMF bir çok mala zam yapılmasını, taban fiyatlarının ve ücretlerin düşük tutularak iç talebin kısılmasını ve % 25'lik bir devalüasyon yapılmasını öneriyordu. Amerika'nın Kıbrıs sorunu nedeniyle uyguladığı ambargo, sorunları iyice güçleştirmekte idi.) Kendi aralarındaki çatışmalar sonucu hükümetin karşı karşıya kalınan sorunları çözemez hale gelmesi nedeniyle egemen sınıfların ve emperyalist çevrelerin isteğiyle hükümet bozulup seçime gidilmişti.

Şimdi, durum seçim öncesinden çok farklı değildir. Daha doğrusu o zamanki durum tamamiyle ortadan kaldırılabilmiş değildir. Seçimler sonrasında egemen sınıfların sorunlarını çözebilecek yapıda bir iktidar oluşturulamadı. Bir CHP hükümetinin de kurulamamasından sonra oluşturulan yeni MC hükümeti emperyalist para babalarının isteklerini yerine getirdi. Halkın belini büken zamları yaptı. Her şeyi alabildiğine pahalandırdı. Para değerini % 10 düşürdü. Taban fiyatlarını düşük tuttu. Yani emperyalistlerin istediği gibi halkın alım gücünü düşürerek "iç talebi kısıtı", ama emperyalist güçlerin ve işbirlikçi tekelcilerin isteklerinin hepsi yerine getirilmiş, sorunlar çözülmüş değildir. Emperyalist çevreler alınan kararları yeterli görmüyorlar. Emperyalist sömürüyü daha da pekiştirecek, halkı daha da ezecek yeni kararlar isteniyor. Ekonomi girdiği bataktan çıkamıyor. Yani bir devalüasyon gündeme getiriliyor. ABD emperyalizmi özellikle Kıbrıs sorununun çözümünü istemektedir. Uygulanan kısmi askeri ambargo ile birlikte ekonomik baskılar Kıbrıs sorununa bağlanıyor. Kendi içinde dalaşıp duran MC çetesi, büyük burjuvazinin ve emperyalist güçlerin isteklerini yerine getiremiyor.

İşte bu noktada, bu sorunların çözümü için hakim sınıflar açısından elverişli bir alternatif olarak görülen AP-CHP koalisyonu için bir eğilim yaratılıyor. Emperyalist güçlerin ve işbirlikçi tekelci güçlerin isteklerini karşılayan bu eğilim büyük basında

(Devamı Sayfa 3'de)

DEVRİMCİ YOL

İşçiler, köylüler, memurlar, öğretmenler ve gençler faşizmi ve pahalılığı protesto gösterileri düzenliyorlar.

Ülkemizin dört bir tarafında yükselen kitle mücadeleleri içinde faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş mücadelemizin bayrakları dalgalanıyor.

MC denilen soyguncular çetesinin emekçi halk üzerinde yürüttüğü insafsız baskı zulüm ve sömürü politikalarına karşı yurdumuzun dört bir tarafında işçilerin, köylülerin, memurların, teknik elemanların, gençlerin ve öğretmenlerin, tüm halk kesimlerinin tepkileri ve direniş mücadeleleri yükselerek sürüyor.

Hakim sınıfların halk düşmanı çehresi iyice açığa çıktı. Faşizmin çirkin yüzü apaçık ortaya çıktı. Hakları verilmeyen, işlerinden atılan, işsiz bırakılan işçiler, düşük taban fiyatlarıyla yoksulluğa ve yıkıma uğratılan köylüler, 750 lira ile ağızlarına bir parmak bal çalınarak susturulmaya çalışılan memur ve öğretmenler, gençler, analar, bacılar bu faşist saldırılara başkaldırıyor, artık yeter diyorlar.

Açlığın, sefaletin had safhaya vardığı, faşist saldırıların öğrenciden profesörüne, işçiden öğretmene kadar emekçi halklarımızın yaşam özgürlüğünü ve güvenliğini ortadan kaldırdığı ülkemizde herkes susmanın, sessiz durmanın, boyun eğmenin bir fayda getirmeyeceğini görüyor ve mücadeleye atılıyor. Faşist MC çetesine karşı düzenlenen eylemler, bütün emekçi halkın büyük ilgi ve desteğini sağlıyor.

Geçtiğimiz günlerde ülkemizin her tarafında faşist zulme ve pahalılığa karşı mitingler, yürüyüşler, protesto toplantıları, paneller, kahve toplantıları düzenlendi. Faşizmi teşhir ve tecrit etmeye yönelik eylemler ve çalışmalar devrimci kuruluşlar tarafından aralıksız sürdürüldü. Yüzbinlerce bildiri, gazete dağıtıldı. Ülkemizin dört bir köşesi faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş mücadelemizin sloganlarıyla süslendi. Onbinlerin haykırdığı mücadele sloganları göklere yükseldi. Aşkale işçileri devletin kendilerini sefalete iten haksız ve faşist kararlarına yiğitçe baş kaldırdı. Faşist zulme ve pahalılığa karşı, yoksulluğa, işkencelere, baskılara karşı, faşizme karşı, yoksul ve emekçi halklarımızın direniş eylemleri dalga dalga yayılarak bu çürümüş köhne düzeni derinlerden sarsıyor.

ANAMUR

ANAMUR'DA MİTİNG

Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası eylemlerinden biri de geçtiğimiz cumartesi günü Anamur'da yapıldı. Mitinge katılan binlerce kişi faşist zulmü, pahalılığı, zamları ve düşük taban fiyatlarını protesto eden sloganlar haykırdılar. Büyük bir kalabalıktan oluşan yürüyüş boyunca devrimci sloganlar ve marşlar söylendi.

Fıstık üreticilerinin sorunlarını dile getiren pankartlar taşındı. Anıt çevresindeki mitingte DGDF adına ve Anamur Halkçı Gençlik Derneği adına bir devrimci, TÖB-DER Anamur şubesinden bir öğretmen ve bir köylünün yaptığı konuşmalarda halkın ve köylülerin dertleri dile getirildi. Konuşmaları çok büyük bir kitle, ilgi ile izledi. Miting öncesinde faşistlerin mitingi sabote etmek için çıkardığı çatışma çıkarmak, şeklindeki söylentiler amacına ulaşamadı. Anamur'da, bundan 7 yıl önce yapılan Fıstık Üreticileri mitinginden sonraki bu ilk büyük miting, konuşmalardan sonra tekrar coşkulu bir şekilde yapılan yürüyüşten sonra Fıstık Kooperatifinin önünde sona erdi.

ANKARA

Geçtiğimiz günler Ankara'da hemen her semt pazar yeri miting alanına döndü. Bir çok semtte kahve toplantıları düzenlendi. Faşist zulüm ve zamların protesto edildiği bu eylemler emekçi halk tarafından büyük ilgi ve destek gördü.

AYRANCI'DA MİTİNG

27 Ekim perşembe günü 17.30'da faşist zulmü ve zamları protesto mitingi yapıldı. Ellerinde meşaleler ve halkı taşkınlığa karşı mücadeleye çağıran sözlerle kışı Hoşdere Caddesi boyunca yürüyüşe geçti. Ayrancı halkı caddede boyunca konvoyu alkışlayarak seyirci gösterisinde bulundu ve protesto eylemine katıldı. Yürüyüş ve miting sırasında zam-zulüm-işkence, işte faşizm, emekçiler iktidara yürüyüş mezarı tek yol devrim, zamlara hayır işkence ve son sloganlarını haykırdılar.

ESEN MAHALLESİ DERNEĞİ'NİN FAŞİZME KARŞI DİRENİYORLAR

Emek Halkçılıkçılar semtinde faşistleştirmek

(Devamı Sayfa 3'de)

FAŞİST ZULME ve PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYASI YURT ÇAPINDA DESTEKLENİYOR

DEVRİMİZİN açmış olduğu FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYASI birçok kitle örgütünün ve devrimcilerin katılmasıyla yurt düzeyinde genişleyerek sürüyor. Başta, ülke çapında tüm kuruluşları ile DGDF olmak üzere, TİB, TDKD (Trakya Demokratik Kültür Derneği) Keşan, Süleoğlu, Necatiye, Karahıdır, Sütlüce, Düğüncülü, Uzunköprü, Kazanköy şubeleri, birçok Halkevi şubesi, KDKD (Kırklareli Demokratik Kültür Derneği) Pınarhisar, Babaeski, İnece, Alpullu Kültür Dayanışma Derneği EYÖD (Edirne Yüksek Öğrenim Derneği) Keşan Halkevi Çanakkale Kültür Derneği, Ahmetbey Kültür Derneği, KİYÖD (Kırklareli Meslek Yüksek Okulu Öğrenci Derneği) Fatsa Halkevi şubesi, DİKG-DER (Sakarya Devrimci İşçi Köylü Gençlik Derneği), TÖB-DER Üniye şubesi, TÖB-DER Fatsa şubesi, Halkevi Üniye şubesi, PKD-DER (perşembe Kültür ve Dayanışma Derneği), TÜM-DER Çarşamba şubesi, Sincan Gençliğini Birleştirme ve Kültür Derneği, Budakdoğanca, Ahköy, Kemalköy ve Yenikadın köyleri devrimcileri, Dereli TÖB-DER, AKD, İst. DEV-GENÇ, Tüm-Der İst. Şb, Devrimci Kadınlar Derneği, Kimsan İş ve İTÜ-DER, Tek-Eğitim Büro İş, TÖB-DER Gazipaşa şubesi, TÜS-DER Antalya şubesi, Oleyis Sendikası Antalya şubesi, Zara Gençlik Derneği, Milas Devrimci Gençlik Derneği, Milas Yüksek Öğrenim Derneği, Samandağ Devrimci Gençlik Derneği gibi yüzlerce demokratik örgüt tarafından aktif olarak desteklenen kampanya çerçevesi içerisinde faşizmi teşhir ve faşist zulme ve baskılara karşı çeşitli direniş eylemleri ve çalışmaları ülke çapında sürdürülmektedir.

DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU

Faşist baskı ve terörün yoğunlaştığı, yeni zamlarla emekçi halkımız için hayatın çekilmez bir duruma geldiği şu günlerde emekçi halkın kendiliğinden mücadelesi giderek yükselmektedir.

Emekçi yığınların faşizme ve hayat pahalılığına karşı kendiliğinden yükselen eylemlerini daha örgütlü kılabilmek emekçi halk muhalefetini doğru hedeflere yönlendirmek ve faşizme karşı örgütlü aktif halk eylemlerini yükseltmek üzere DEVRİMCİ YOL DERGİSİ tarafından açılan "FAŞİZME VE HAYAT PAHALILIĞINA KARŞI MÜCADELE KAMPANYASINI" ülkemiz gençliğinin merkezi örgütü olan DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU olarak, içlerinde AYÖD, İST. DEV-GENÇ'inde bulunduğu 47 üye derneğimizle destekliyoruz. Ve dün olduğu gibi kampanya boyunca da aktif anti-faşist mücadelenin hayata geçirilmesinde DEVRİMCİ GENÇLİK olarak yükselen halk eylemlerinin ön safında yer alacağız.

Gn. Bşk. M. Ali Yılmaz

Bütün işçiler lokavtlara karşı kararlılıkla direnmelidir

PATRONLAR ÇETESİ "MES"İN UYGULADIĞI LOKAVTLARLA ONBİNLERCE İŞÇİ İŞSİZLİĞE, AÇLIĞA VE SEFALETE SÜRÜKLENİYOR.

Türkiye'de iktidarda bulunan sömürücü azınlığın en kodamanları yerli ve yabancı büyük patronlardır. Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası (MESS)de bu en sömürgen patronların sendikal örgütlerinden biridir. Yerli ve yabancı büyük patronların bu örgütü, metal işkolunda çalışan binlerce işçinin hayatını daha da yaşanmaz bir hale getirmek için 5 bine yakın işçiyi fabrikanın önüne koymuştur, 6 binini daha aç bırakmak için hazırlanmaktadır.

MESS ile Maden İş Sendikası arasında sürmekte olan anlaşmazlık grev ve lokavtlarla sonuçlanmıştır. İşçiler ellerindeki tek yasal silah olan grevi kullanırken, patronların elinde işyerini kapatmaktan, istedikleri zaman istedikleri sayıda işçiyi işten çıkartmaya kadar bir sürü olanak vardır. Bunların yanı sıra bir de lokavt silahı 1963 yılında Bülent Ecevit'in çalışma bakanlığı sırasında patronlara verilmiştir.

İktidardaki sömürücü sınıfların kanunlarına göre "kanuni" olan lokavt gerçekte toplumsal bir suçtur: Emekçileri açlığa mahkum etmeye çalıştığı için lanetlenmelidir. Lokavtlara karşı işçiler kararlı bir şekilde mücadele etmelidirler.

MESS işçi sınıfına savaş ilan ediyor. Savaşta yeni cepheler açıyor. Bütün bunlara karşı Maden İş ne yapıyor? İşçileri örgütlü bir mücadeleye mi sokuyor? İşçileri aç kalmamak hakkı için insanlığın en doğal hakkı olan direnmeye mi çağırıyor?

Hayır. Maden İş bunların hiçbirini yapmıyor.

Yerli ve yabancı parababaları saldırıyor. Kendi kanunlarındaki haklarının birini daha kullanıyorlar. Sendika ağaları ise işçileri durdurmaya çalışıyor. Kanunların kimlerin kanunları olduğun gözlerden gizlemek için, "lokavtın anayasaya aykırı olduğuna" söylüyorlar. İşçilerin aktif bir şekilde mücadeleye katılmasını engellemeye çalışıyorlar. İşçilerin açlığa karşı mücadelelerini iktidardaki sömürücü azınlığın kanunlarıyla sınırlamaya çalışıyorlar.

Türkiye'deki tüm emekçiler, yerli ve yabancı parababaları tarafından açlığa mahkum edilmeye çalışılan metal işçilerinin yanında yer almalıdır.

Ama metal işçileri Türkiye işçi sınıfının çeşitli deneylerinden dersler çıkartmayı ihmal etmemelidirler. İktidardaki sömürücü azınlığın kanunlarına göre "kanuni" olarak kapatılan Aşkale kömür ocaklarındaki 300 işçinin kararlı mücadelesinin neleri başardığını göz ardı etmemelidirler. Devlete karşı direnen 300 maden işçinin ve devrimci sendikaları Yeraltı Maden İş'in zengin mücadele deneyi, MESS tarafından aç bırakılmak istenen binlerce metal işçisine örnek olmalıdır.

Gün mücadele günüdür. Gün, saldıran patronlar karşısında patronların kanunlarının arkasına sığınmaya çalışmak günü değildir.

Kahrolsun işçiyi açlığa mahkum etmeye çalışanlar.

Kahrolsun sömürücüler.

Yaşasın tüm emekçilerin zamlara ve faşist zulme karşı mücadelesi.

DESTEKLEME MESAJLARI

Faşist Zulme ve Pahalılığa direniş kampanyanıza katılıyoruz Faşist güçlerin yalan ve demagojilerinin açığa çıkarılması faşist terörün etkisizleştirilmesi ve halkın direniş gücünün arttırılması yolunda en geniş güçlerin ve tüm anti-faşist halk kesimlerinin harekete geçirilmesi bugür devrimcilerin önündeki en önemli görevdir Bu konudaki çalışmaların yanında yer alacağımızı bildiririz.

Hüseyin Nural
TÖB-DER Şube Bşk:
Gazipaşa/ANTALYA

DEVRİMCİ YOL DERGİSİ'NİN AÇTIĞI FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYASINA KATILIYORUZ ANTİ-FAŞİST MÜCADELENİN KARMAŞIKLIĞINI KAVRIYOR VE BU YOLA HAYATIMIZI KOYUYORUZ

SİNCAN GENÇLİĞİNİ BİRLEŞTİRME VE KÜLTÜR DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN ERDOĞAN YILMAZ

Devrimci Yol dergisinin başlattığı Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyası'nı destekliyoruz Hakim sınıflar ittifakının oluşturduğu bir avuç azınlık halkımızın yükselen mücadelesi karşısında her gün yoğunlaşan saldırılarına devam etmekte, yalan ve demagoji ile kendi faşist ideolojilerini haklı göstermeye çalışmakta ve zamlarla yoksul halkı daha da yoksullaştırmaktadır.

SELÇEN KÖYÜ ÜRETİCİLERİ DAYANIŞMA DERNEĞİ

Devrimci Yol'un açmış bulunduğu "Faşist Zulme ve Hayat Pahalılığına Karşı Direniş Kampanyasını" tüm gücümüzle destekliyoruz Oligarşinin saldırılarının fiilen yoğunlaştığı bir dönemde, halkımızın mücadelesini tüm alanlarda örgütlemek ve onu faşizmin karşısına bir kale gibi dikmek gerekmektedir Faşist zulme ve pahalılığa karşı mücadelenin yolu devrimci hareketi en geniş halk kitleleri arasında örgütlemekten geçer. Faşizmi halkımızın örgütlü gücü yıkacaktır

MİLAS DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ

MİLAS YÜKSEK ÖĞRENİM DERNEĞİ

Fransa Türkiye'li öğrenciler Birliği, PARİS Şubesinin düzenlediği "Faşist Zulmü ve hayat pahalılığını protesto yürüyüşü" Fransız (tekelci burjuvasının polisi tarafından yasaklandı, (Yürüyüş 6 Kasımdaydı)

"Olağanüstü ortam", "kargaşalık yaratır" gibi sudan bahaneler gösteren polis, Almanya'da öldürülen devrimcilerin intikamı alınır bahanesiyle ortaya konan Mac Carthy'ci histerik yöntemlerini resmileştirmek istiyor.

Yabancılar ve onların örgütleri üzerine süregelen baskıların bir parçası olan bu kararı protesto ederiz.

FTÖB-Paris Şubesi Faşist zulmü ve pahalılığı, ayrıca yürüyüşü yasaklama kararını protesto amacıyla 6 Kasım 1977 günü saat 15.00'de FTÖB lokalinde bir toplantı düzenlemiştir.

Ayrıca 4 Kasım'da başlayıp 3 gün sürecek olan bir açlık grevi başlatılacaktır.

Kahrolsun faşizm, zam, zulüm, zindan!

Yaşasın faşist zulme ve hayat pahalılığına karşı omuz omuza direnişimiz!..

Fransa Türkiye'li Öğrenciler Birliği
Paris Şubesi
6 Place ST. Michel 75006 PARİS

Bizler Afşin, Esence kasabasında oturan Devrimci Yol siyasetini savunan bir grup arkadaşız. Devrimci Yol dergisinin açmış olduğu mücadele kampanyasını halka duyurmak için kasabamızda imza kampanyası açtık. Oligarşinin halkımız üzerindeki baskısı son zamlarla, enflasyonlarla, ayrıyeten bunların yanında kasabamız ve civar köylerimizdeki jandarma baskısı yoksul halkımızı yaşamaz hale sokmuştur. Sizin vermiş olduğunuz mücadele bunlara karşı verilen mücadelenin bir parçasıdır. Bu vesileyle bu kampanyanızı destekliyor, mücadelenizde yanınızda olduğumuzu bildiriyoruz.

Nihat Yıldırım
İBRAHİM SAVRAN
H. Veli Çelik
Mustafa Sevgili
ASIM YILDIRIM (Belediye Başk.)
Nurettin Akın

Fak
Durd
Yusuf
Haşa
H. Ali
İmam
Ahm
Osma
Mehm

Sayın "Mehmet Yazıcı", "Devrimci Yol" dergisi sahibi..!
Derginizin açmış olduğu "faşizme karşı kampanya" hakkında...

Önerdiğiniz 'faşizme karşı kampanya" haberini yerinde ve memnunlukla karşılıyoruz. Ancak, bunun haber olmaktan öteye, somut olarak gerçekleşmesini diliyoruz. Kanaatımız odur ki, bir öneri onu zorlayan koşullar tarafından hayata geçer. İnşallah bu önerinizde salt mantıksal olmaktan öteye iktisadi koşulların belirmesi ola Biliyoruz ki (UDC) biçimindeki öneriler salt bir niyetin ürünü olduğunda, fiyaskoyla sonuçlanmıştır veya sonuçlanmaya mahkümdur.

"Faşizme karşı açtığınız kampanyaya ve buna bağlı olarak önerdiğiniz "faşizme karşı direniş komiteleri" hakkındaki görüşlerimizi kısaca belirtecek olursak...

İlkin böylesi bir mücadele bizleri dar bir pıratığın içine düşürmemeli, Zira bizleri bekleyen bunun kadar önemli ekonomik ve siyasi örgütlenmeler vardır. Öyle ki, bugün özellikle sendikal örgütlerimize hakim olan hastalık tedaviyi bekleyen acil bir hastaya benziyor Bu hastanın acilen tedavi olması lazımdır Bu görev unutulur veya ihmal edilirse, adı geçen örgütlerin bize karşı kullanacaklarından hiç şüphemiz olmasın. Öyle ise esas olarak "direniş komiteleri işçi birlikleri içinde vücut bulmalı Direniş komitelerinin" genel anlamda en geniş anti-faşist kitleyi harekete geçirmeli, özlede de örgütleyici olmalı. O halde sendikal eğitimi yürütecek kadrolar hemen harekete geçirilmeli.

"Faşizme karşı direniş kampanyası" için neler yapabiliriz?.. sorusuna gelince...

İçinde bulunduğumuz koşullarda, faşist yaygarayı ve faşizmin gerçek yüzünü çeşitli propaganda araçlarıyla kitlelerin gözünde teşir ederek, faşizmin kitle ile olan veya olacak bağların kopararak tecrit etmek için mücadele ederiz. Bu meyanda bölgemizdeki anti-faşist (siyasi çizgisi ne olursa olsun) bütün kuruluş ve bireylerle ilişkiye geçerek, önerileriniz paralelinde faşizme karşı direniş komiteleri oluşturma yolunda çabada bulunuruz

«Kampanyanın mali zorluklarına katkıda bulunmak amacıyla parasal yardım yapmayı da bir görev biliriz

Mücadelenizde Başarılar Dileriz.
B.Almanya.,Lohr A/m' den bir gurup işçi

Değerli Arkadaşlar;

Göndermiş olduğunuz mektubu aldık. Sizlere kampanya boyunca ne gibi yardımda bulunabileceğimizi arkadaşlarla görüştük ve şu sonuca vardık.

I- Yurtdışında bulunmamız nedeni ile Türkiye'de yapılacak her türlü kitlesel eylemlere katılma olanağımız olmadığından, Batı Almanya'daki bölgelerde ideolojik görüş birliğinde olduğumuz derneklerin öncülüğünde engeniş kitlenin katılabileceği FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI merkezi bir yürüyüşün gerçekleştirilmesi.

Bu yürüyüşle ilgili haber, yazı ve fotoğrafların sizlere ulaştırılması.

2- Geniş bir bağış kampanyasının açılması. Elde edilen maddiyatın sizlere ulaştırılması.

3- "Hayat Pahalılığı ve Faşizm" konulu konferans ve açık oturumların kampanya boyunca yapılması.

Başarı dilekleriyle devrimci selamlar.

Engelhardstr'dan bir devrimci işçi

Faşist zulme ve pahalılığa karşı direniş kampanyamız büyük güçlüklerle sürdürülüyor. Devrimci Yol büyük mali güçlüklerle karşı karşıyadır. DEVRİMCİ YOL'A ve FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYAMIZA YARDIM EDELİM. BAĞIŞ KAMPANYASINI EN GENİŞ BİR ŞEKİLDE SÜRDÜRELİM. GÜÇLÜKLERİMİZİ HALKIMIZIN VE TARAFTARLARIMIZIN DESTEĞİYLE AŞACAĞIZ. TOPLANAN YARDIMLAR MEHMET YAZICI ADINA POSTA ÇEKİ 104620'YE YATIRILMALIDIR.

KARTALTEPE
Direniş sürüyor

Edirne-Kartaltepe İşçilerinin isteklerini vermeyen patronlarına karşı bir süre önce başlattıkları direniş devam ediyor. İşçilerin haklı ve kararlı direnişini Devrimci Yol sonuna kadar desteklemektedir. Bu amaçla işçileri desteklemek amacıyla yürütülen imza kampanyasına yüzlerce yurtsever katılmıştır.

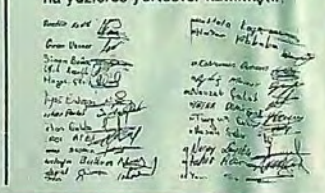

DEVRİMCİ YOL

15 GÜNLÜK SİYASİ DERGİ

Sahibi:
Mehmet YAZICI
Sorumlu Müdürü:
Yaşathak ARSLAN
Yönetim Yeri:
Hasan Ali Yücel Cad. 38/D
İncesu/ANKARA
Yazışma Adresi:
P.K. 383 Kızılay/ANKARA

Aşkale maden işçilerinin direnişi ve MESS lokavtlarından çıkardığımız dersler

Zafer yiğitçe direnen işçilerin olacaktır.

Aşkale maden işçisi direniyor. Aşkale maden işçisi halkı soğuğa terketmemek için direniyor. Aşkale maden işçisi işsiz kalmamak için direniyor. Aşkale maden işçisi çoluğunun çocuğunun ekmek teknesinin kapanmaması için direniyor. Ve Aşkale maden işçisi oligarşinin baskısına karşı ölüm-dirim savaşı veriyor.

Aşkale maden işçisinin direnişini iyi değerlendirmek ve bu değerlendirmeden dersler çıkarmak zorundayız. Niçin direniyor Aşkale işçisi? Bu sorunun cevabı oldukça açık. Oligarşi bu işyerinde yönetemez bir konuma düşmüş, yükselen devrimci mücadeleyi engelleyemez olmuş, bu nedenle de tüm baskı yöntemlerini denedikten sonra ocağı kapatmaya karar vermiştir. Bununla, bu işyerindeki devrimci filizlenmeyi darmadağın etmeyi, yok etmeyi amaçlamıştır. Bu oligarşi için izlenmesi gereken kaçınılmaz bir yol olmuştur. Çünkü, bu işyerinde düzenle bütünleşen bir sendika yoktu artık. Çünkü, bu işyerinde "devlet denilen baskı aracının bir çarkı olarak sendika" yoktu artık. İşte bu nedenle oligarşi, işyerini kapatıyorum diyordu.

İşçiler bu karara karşı çıktı ve işyerini terketmedi. İster kapatma, isterse süresiz kapatma olsun, ister lokavt, isterse kanunsuz lokavt olsun, ne olursa olsun, bu nitelleme son tahlilde önemli değildi. Önemli olan, işsizlikti, açlıktı, soğuktu ve devrimci bir filizlenmenin, bir mücadelenin sona erdirilme planıydı. Her durumda önemli olan buydu işte. İşte asıl buna karşı çıktılar işçiler ve işyerini terketmediler. Hala da terketmiyorlar. "Aşkale'de üretim sürdürülecektir.." diyorlar. Bu bir tesbittir ve en önemlisi bir derstir bizim için.

Öte yandan, benzer türden bir başka uygulamayı da izlemekteyiz aynı anda. Kapsamı daha geniş ve doğurduğu sonuçlar açısından anlamı daha büyük bir uygulama. O da MESS'in bir çok işyerinde yaşama geçirdiği lokavt uygulamasıdır. Benzer bir uygulama diyoruz, çünkü bu uygulama da son tahlilde işsizlik demektir, hayat pahalılığı demektir ve işçi sınıfının dağıtılması demektir. Kapsamı daha geniş bir uygulama diyoruz çünkü, binlerce işçidir söz konusu olan.

Oligarşinin bu uygulamasına gösterilen tepki ne oldu? İşte bu sorunun cevabı da önemli bir tesbit ve önemli bir ders olacaktır bizim için. Ne var ki, Aşkale örneğinden çıkardığımız ders, öğreticiliği ve olumlu yanı ile belirirken MESS örneğinden çıkardığımız ders ise yalnızca öğreticiliği ile belirlemektedir. Bu örnekten olumlu bir ders çıkarmak mümkün değildir. Çünkü uygulamaya karşı gösterilen tepki, son derece teslimiyetçi bir nitelik taşımıştır ve halen de taşımaktadır.

MESS işverenleri, işyerlerinin kapılarına asmış oldukları, "Bu işyerinde lokavt vardır.." pankartları ile bir anda binlerce işçiyi işsizliğe itmişlerdir. Buna, sendikanın göstermiş olduğu tepki, yalnızca ve yalnızca işçilere grev gözcüsü giysileri giydirmek olmuştur.

Yasaların şu ya da bu tür yorumlanması, lokavtın şu ya da bu biçimde anlaşılması ve tartışılması, bu konuda yazılan ve yazılacak binlerce makale, dağıtılacak onbinlerce bildiri, sayıları yüzü aşan demokratik kitle örgütünün protesto bültenleri v.s. tüm bu girişimler önemlimidir? Kuşkusuz önemlidir ve her biri ertelenemez girişimlerdir. Ne var ki, tüm bu girişimlerin lokavt uygulamasını durdurmada belirleyicliğinden söz edilemez. "Lokavt insanlık suçudur.." demekle, lokavt uygulamaları durdurulabilir mi? "Lokavt, toplu işçi çıkarımıdır ve bu nedenle bir hak olamaz.." demekle, lokavtları durdurmak mümkünmüdür? Tek kelimeyle hayır!...

Lokavtları durduracak biricik güç, biricik yol, işçilerin aktif eylemleridir. Lokavtların bir insanlık suçu olduğunu kanıtlamanın biricik yolu, işçilerin aktif eylemleridir. Ve lokavtların bir hak olmadığını kanıtlamanın, dahası, lokavtların tümden lağvedilmesinin (bir daha uygulanmamak üzere), tek yolu, işçilerin en etkin mücadele biçimlerini yaşama geçirmeleri ile mümkün olur ancak. Bugünün somutunda önerilecek aktif eylem ise, üretim araçlarının tarihi mirasçısı olan işçilerin, fabrikaları çalıştırmaları, bir başka deyişle bacalarının işçiler tarafından tüttürülmesidir. Bilinmelidir ki, hayatı yaratan işçi sınıfının güçlü kollarıdır ve bunun gibi, istendiğinde hayatı durduracak olan da yine işçi sınıfının güçlü kollarıdır.

Aşkale maden işçisi, üretimi durduran, işyerini kapatan oligarşiye karşı üretim devam edecektir derken, bize en doğru yolu göstermiyor mu? Bununla, yeraltı zenginliklerinin tarihi mirasçısı olduğunu ve madenlerin bir daha işlenmeyecek biçimde katledilmesine karşı durmuş olmuyorlar mı? Ve en önemlisi, oligarşiye karşı mücadele etmiş olmuyorlar mı?

Evet, yazımızın başında da belirttiğimiz gibi, her iki örnekten son derece önemli dersler çıkarmak mümkündür.

FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ MÜCADELELERİ ÜLKE ÇAPINDA YAYGINLAŞIYOR

(Sayfa 1'den devam)

çabasında olan faşist güçler, Beşevlerdeki okulları işgal altına aldıktan sonra, şimdi de işgali yaygınlaştırmak amacıyla Emek Kız Yurdunu erkek yurdu haline getirerek Site Yurdundan getirecekleri faşistleri yerleştirmeyi planlıyorlar. Bu faşistleştirme girişimine karşı bir direniş komitesi kuran Emek Mahallesi devrimcileri panel düzenleyerek, imza toplayarak korsan mitingler yaparak mücadeleyi sürdürüyorlar. Geçenlerde yapılan korsan mitingte "Emek Kız Yurdu Kapatılamaz", "Zam—zulüm—işkence, işte faşizm", "Kahrolsun faşizm" sloganları atıldı ve faşizmi temsil eden bir gamalı haç yakıldı. Direniş komitesi, çalışmalarını "yerel seçimlerde ilerici muhtar adaylarının seçilmesi" "Halkla daha sıkı ilişkiler için dayanışma geceleri düzenlenmesi" yönünde sürdürüyor. Ayrıca Emek ve civarında faşist işgallerin nasıl kırılacağı konusunda toplantılar yapılıyor ve anti-faşist sloganlar yazılıyor, afişleme, bildiri ve pullama çalışmaları da faşistleri tecrite yönelik devrimci savunma mücadelesiyle birlikte yürüyor.

DEVRİMCİ YOL'UN "FAŞİZM VE İŞKENCE" PANELİ YAPILDI.

1 Kasım 1977 günü Devrimci Yol'un düzenlediği "Faşizm ve İşkence" konulu panel Ankara'da Çağdaş Sahne'de yapıldı. CHP senatörü Niyazi Ünsal, Avukat Niyazi Ağırnaslı, Dr. Ergin Atasü, Yeraltı Maden-İş Sendikası ve Devrimci Yol adına katılan arkadaşların konuştuğu panelde faşizmin işkence, baskı, haraç yöntemleri tartışıldı. Faşizme karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiği üzerinde duruldu. Tuzluçayır, Mamak, Keçikıran, Dikmen gecekondu halkının da katıldığı ve söz alarak konuştuğu panel, coşkun bir şekilde mücadele sloganlarının haykırılması ve devrimci marşların söylenmesi ile sona erdi.

30 Ekim 1977 pazar günü de, İstanbul'da Tepebaşı Gazinosu'nda "Faşist zulmü ve zamları protesto toplantısı" düzenlendi. Toplantıya katılan konuklardan Kıvanç Ertop ve Aslan Başer Kafaoğlu konuşmalarında bu konudaki görüşlerini anlattılar. Toplantıda ayrıca DGDF genel sekreteri, TÜM-DER İstanbul temsilcisi ve Devrimci Kadınlar Derneği adına da bir üye konuştu.

DEVRİMCİ MEMURLAR FAŞİST BASKI VE KIYIMLARI PROTESTO ETTİ

27 ekim perşembe günü saat 17.30'da Sağlık Bakanlığı önünde toplanan **Devrimci Memurlar** son günlerde özellikle bu bakanlık bünyesinde olan baskı, kıyım ve sürgünleri protesto etti. 200'e yakın memur, Sağlık Bakanlığı önünde trafiği keserek faşist zulüm, zam ve kıyımlara karşı devrimci mücadeleyi sürdüreceklerini haykırdılar. Bilindiği gibi son günlerde bu bakanlıkta faşist Bakan Cengiz Gökçek devrimci—ilerici memurları atarak Ülkü Ocaklı köpekleri bakanlığa doldurmaya girişmişti.

Bu girişimi protesto eden memurlar, eylem sırasında "kahrolsun faşizm", "kıyımlar son bulsun, oligarşi kahrolsun", "Tek yol devrim" sloganlarını haykırdılar. Halkın sevgi gösterileriyle katıldığı eylem, devrim andı içilerek son buldu. Ayrıca Devrimci Memurlar tarafından ikinci eylem 1 Kasım akşamı saat 17.30'da Ulus Belediye binası önünde yapıldı. Sayıları 350 kadar olan Devrimci Memurlar trafiği kesip mitingi başlattılar. Daha sonra Hal Binası yönünde yürüyüşe geçen devrimcilere işten çıkan halk da katıldı. Büyük bir kalabalık meydana getirerek yürüyen topluluk faşist zulme ve pahalılığa karşı sloganlarla Hal Binası önünde toplandı. Halkın sevgi gösterileri ve katılımıyla güçlenen yürüyüş kolu devrim andı içildikten sonra dağıldı.

MAMAK'IN KEÇİKIRAN SEMTİNDE 3 MİTİNG YAPILDI

Keçikıran, Ankara'da emekçi-yoksul insanların oturduğu bir gecekondu mahallesidir. Keçikıran halkının uzun süredir yürüttüğü faşizme karşı mücadele ve Mamak'taki faşist işgali kaldırma mücadelesi, Devrimci Yol'un FAŞİST ZULME VE PAHALILIĞA KARŞI DİRENİŞ KAMPANYASI ile birlikte daha da hızlanmıştır. 27 ekim perşembe günü ikisi gündüz biri de gece olmak üzere Keçikıran semtinin 3 ayrı bölgesinde mitingler düzenlenmiştir. Çok sayıda işçi memur, öğrenci ve kadınların katıldığı mitinglerde, faşist zulüm ve zamlar protesto edilmiştir. Mahalle halkının da sevgi gösterileriyle karşılanan mitinglerde halk coşkun bir şekilde devrimci anti-faşist sloganlar atmış, devrimci marşlar söylenmiştir. Mahalleyi basan polis ise halkın kararlı tavrı karşısında kimseyi alamadan gitmek zorunda kalmıştır.

DİKMEN'DE FAŞİST ZULÜM VE ZAMLAR PROTESTO EDİLDİ

30 ekim pazar günü Dikmen Halkevi'nin yaptırdığı *mahalle çeşmesinin açılışı, devrimciler* ve halk tarafından faşist zulüm ve zamlar protesto edilerek **yapıldı. "Çeşme açılışı"** tam bir anti-faşist gösteri oldu." Zamlara hayır, zulme son", "kahrolsun faşizm" sloganlarının atıldığı mitingte konuşmacılar faşist düzene karşı mücadeleye kararlılıkla devam edileceğini açıkladılar.

ANKARA'NIN TÜM SEMTLERİNDE PAZAR YERLERİ MİTİNG ALANLARINA DÖNDÜ

Faşist zulme ve pahalılığa karşı protesto eylemleri, halkın toplu bulunduğu her yerde devrimcilerin girişimiyle sürdürülüyor. Bu amaçla pazar yerlerine giden devrimciler, burada halka faşizmi teşhir ediyor, mücadele çağrısı yapıyor. Ankara'nın Ayrancı, K. Esat, Çankaya, Sıhhiye, Yenişehir, Keçiören, Mamak pazarlarında yapılan protesto gösterilerine halk ve pazarcı esnaf büyük ilgi ve destek gösterdi.

İSTANBUL'DA DEVRİMCİLER ANTİ-FAŞİST GÖSTERİ VE EYLEMLERİ SÜRDÜRÜYORLAR

İstanbul'da gecekondu yıkımlarını ve pahalılığı protesto eylemleri gecekondulu halkın ve kadınların katılmasıyla yükselmektedir. Devrimciler İstanbul'un çeşitli pazar yerlerinde ve bir çok bölgede korsan mitingler düzenleyerek faşist zulüm ve zamları protesto ediyorlar. Faşizmi ve zamları protesto sloganlarının atıldığı bu gösteriler halkın büyük desteğini topladı. Ayrıca Batı Almanya'da 3 kent gerillasının hapishane hücresinde katledilmesini protesto amacıyla yapılan eylemde de Alman bayrağı yıkıldı, Batı Almanya hükümetinin bu girişimi sert bir şekilde kınandı.

DEVRİMCİLER SİNEMA, KAHVEHANE v.b. HER YERDE FAŞİZMİ TEŞHİR TOPLANTILARI DÜZENLİYORLAR

Ankara, İstanbul ve yurdun diğer yerlerinde Devrimciler kahvelere, sinemalara giderek halka faşist zulüm ve zamlara karşı mücadele konusunda, faşizm konusunda bilgi vermekte bunlara karşı mücadelenin gereklerini anlatmaktadırlar. Devrimci Yol'un açmış olduğu kampanya doğrultusundaki konuşmaların ve tartışmaların yapıldığı toplantılarda, halk örgütlenmeye ve mücadeleye çağrılmaktadır.

TONYA'DA FAŞİST ZULME VE ZAMLARA KARŞI DİRENİŞ YÜKSELİYOR.

15 Ekim'de Tonya kasabasında, kasabanın ilk mitingi olan bir protesto eylemi yapıldı. Devrimci Yol'un kampanyası doğrultusunda çalışmalar yürüten devrimciler pazar yerinde "Faşist Zulmü ve Zamları Protesto" mitingi düzenlediler. Zamlar ve baskılar karşısında "artık bıçağın kemiğe dayandığını" söyleyen halk ve pazarcı esnaf da bu mitinge katıldı. Coşkulu kitle gösterisi sırasında "kahrolsun zam-zulüm-zından düzeni" "kahrolsun faşizm" "zamlara hayır zulme son" sloganları atıldı. Mitingte konuşan bir devrimci zamların zulmün bu faşist düzenin bir ürünü olduğu, faşizme karşı mücadelenin örgütlü ve aktif bir mücadele olması gerektiğini söyledi. Direniş andı içilirken jandarmanın mitinge müdahele etmeye kalkışması üzerine halk karşı koydu ve müdahele engellendi. Daha sonra Devrimci Yol özel sayısı geniş çapta satıldı.

ANTALYA

Kumluca: Kumluca lisesinin faşist müdürü, Kumluca'ya atandığından bu yana öğrencilere karşı faşist baskılar uyguluyordu. Son olarak bir kız öğrenciyi tokatlamak bahanesiyle ahlaksızlık yapmaya kalktı. Bunun üzerine devrimciler, öğrenciler ve halk tarafından okuldaki odasında dövülen faşist müdür Kumluca'dan kaçmak zorunda kalmıştır. Bu olay halkın gözünde faşistlerin ahlâk konusundaki sahte yüzlerini de açığa çıkarmıştır.

Korkuteli: Devrimci Yol kampanyası ile ilgili çalışmalar sürdürülmektedir. Korsan mitingler düzenlenmekte, yazılama yapılmakta ve çok sayıda dergi satılmaktadır.

ADANA

Kampanya çalışmaları ile ilgili bildiriler dağıtılmakta, geniş bir yazılama ve gazete satışı sürdürülmektedir. Fabrikalarda, mahallelerde kampanyamız için yardım toplanmaktadır. Faşist işgal altındaki okullarda mücadele yükseltilmekte, faşist işgaller kırılmaya çalışılmaktadır. Adana'nın ilçelerinde ve İskenderun, Tarsus'ta Kampanya çalışmalarımız hızlanmaktadır.

ARTVİN

Bu arada Artvin'de ilginç bir olay meydana gelmiştir. Faşistliği ile tanınan Artvin Valisi çevre köylerine yaptığı bir "inceleme" gezisi sırasında köylülerden hayatı boyunca unutamayacağı bir ders almıştır. Orman köylerinden birisi olan Hot köyüne gelen Vali, bu köy yolu üzerinde dağ-taşın devrimci sloganlarla donatıldığını görmüş, küplere binmiş ve köylülere bağırıp çağırmıştır. Bıyık altından gülerek valiyi dinleyen köylüler, vali köyden ayrılmadan önce, ona farkettirmeden arabasının arkasına "kahrolsun faşizm" yazılı bir pankart asmışlardır. Hiç bir şeyden haberi olmayan vali, bu pankart arabasına asılı olarak diğer köyleri gezmeye devam etmiştir. Valinin böylece devrimcilerin propagandasını yapmış olmaktan hiç hoşnut (!) olmadığı bildirilmektedir.

ZONGULDAK

KARABÜK MİTİNGİ

23 Ekim'de Karabük'te Devrimci Yol'un Faşist Zulme ve Pahalılığa karşı Direniş Kampanyası doğrultusunda bir miting yapıldı. Mitingten önce yoğun bir hazırlık çalışması sürdürüldü. Kahve toplantılarında, fabrika önlerinde ve tren yolu boyunca kompartmanlarda yapılan dergi satışlarında faşizm teşhir edildi. Bu çalışmalar sayesinde yeni unsurlar Devrimci saflara katıldı. Devrimcilerin henüz ilişkiye geçmediği işçiler dahi kendiliklerinden dergi satışına katıldılar ve kampanya için bağış topladılar. Bildiri dağıtımından sonra işçi lojmanlarında faşistlerin dövüldüğü öğrenildi. İşçiler pahalılık yoktur diyen bir faşisti de dövdüler. Faşistler kendilerini trenden atmak zorunda kaldılar, korkudan şehir içinde görünmez oldular. Pazar yerlerinde ve mahallelerde de sürdürülen bu çalışmalar ürünlerini vermeye başladı ve mahalle komiteleri kuruldu.

Karabükte'de kampanyamız devam ediyor...

Elbette Devrimciler lehine meydana gelen bu gelişmeler oligarşinin güçlerini ürküttü ve onlar da gereken "tedbirlerini" almakta gecikmediler. İzinli olmasına rağmen Zonguldak ve Karabükte afişleme yapan arkadaşlar gözaltına alındı. Mitinge bir gün kala ise faşist güçler sarı sendika Çelik İş'in satış şubesini, Ülkücü İşçiler Derneği'ni, MHP ve AP binalarını bombaladılar (Daha sonra bu patlamalarla ilgili olarak Ülkü Ocakları üyesi 3 faşistten ikisi 6 tabancayla yakalandı, biri hâlâ "aranmaktadır")yine bu terör hareketinin bir parçası olarak Zonguldak ve Bartın'da geniş "güvenlik" (!) tedbirleri alındı, demokratik kitle örgütleri polis tarafından arandı, bazıları kapatıldı. Miting öncesi gece ise Zonguldak TÖB-DER bombalandı. **Polis**, tertip komitesine baskı yapmaya çalıştı. Miting günü devrimciler defalarca arandıktan sonra alana girebildiler. Kolluk kuvvetleri devrimcileri halktan tecrit etmek için miting alanını sıkı bir çember içine aldılar ve halkın mitinge katılmasını engellemeye çalıştılar. Miting öncesindeki provokasyonlar ve bu engelleme çabaları halkın mitinge katılımını bir ölçüde azalttı. Fakat yine de bunu tam olarak başaramadılar ve özellikle yürüyüş sırasında yol boyunca katılanlarla miting daha da güçlendi. Mitingte yapılan konuşmalarda maden işçilerinin ve orman işçilerinin sorunları anlatıldı, devrimci sloganlar haykırıldı. Yürüyüş başta Devrimci Yol pankartı olmak üzere çeşitli demokratik kuruluşların pankartlarıyla disiplinli bir şekilde sürdürüldü. Bugün Karabük'te Faşist Zulme ve Pahalılığa Karşı Direniş Kampanyamız yükselerek devam etmektedir.

DEVREK MİTİNGİ

Karabük Mitinginden bir hafta sonra 30 Ekim pazar günü Devrek'te de Faşist Zulme Ve Pahalılığa Karşı bir miting yapıldı. Bu mitingin ön çalışmaları Karabük mitingi kadar düzenli sürdürülemediyse de yine de bu çalışmalarda halkla yeni ve canlı ilişkilerin kurulması bir ölçüde gerçekleştirildi. Miting faşist zulüm ve pahalılık konusunda yapılan konuşmalarla başladı. Bir maden işçisi yaptığı konuşmada Aşkale'deki maden işçilerinin direnişini anlattı. Yürüyüş boyunca halktan ve özellikle kadınlardan katılanlar görüldü. Miting halk üzerinde olumlu bir etki yarattı. Devrek'li devrimciler bu miting çalışmalarından çıkardıkları derslerle eksikliklerini giderip daha sistemli bir çalışmaya atılmakta kararlıdırlar.

ZONGULDAK, KOZLU, KİLİMLİ, YENİCE

Zonguldak ve ilçelerinde halkın toplu olarak bulunduğu her yerde, kahvehanelerde, faşist demagojiyi açıklayıcı konuşmalar yapılmakta, bağış toplanmakta. Devrimci Yol satılmaktadır. **Devrimci Yol'un satışlarının** büyük ölçüde arttığı bildirilmiştir. Zonguldak-Karabük tren hattında yapılan propaganda konuşmaları, bildiri dağıtımı başarıyla sürmektedir. Faşistlere gereken ders verilmektedir. Mahallelerde yapılan çalışmalarda yeni unsurlar devrimci saflara katılmaktadır. Buralarda direniş komitelerinin kurulmasının ilk adımlarının atıldığı öğrenilmiştir. Kampanyamız ayrıca Ereğli, Bartın, Amasra, Çaycuma yörelerinde de sürdürülmektedir.

Ankara'nın tüm semtlerinde pazar yerleri miting alanlarına döndü...

BURSA, DENİZLİ, TRABZON MİTİNGLERİ

DEMOKRATİK kitle örgütlerinin düzenlediği mitingler 5 Kasım cumartesi günü Bursa, Trabzon ve Denizli'de gerçekleştirildi. Aralarında DGDF, TMMOB, TÜM-DER, TÖB-DER, TİB, AKD gibi kuruluşların bulunduğu eylembirliği platformu bir süredir faşizme ve pahalılığa karşı dizi eylemler düzenlemekteydi. Son üç mitingten önce bölücü tutumları dayanılmaz hale gelen İKD ve TÜS-DER yöneticileri bu platformdan atıldılar. Gerçekleştirilen mitinglerde devrimcilerin etkin çabalar göstermesi sonucu, bu mitingler faşist zulme ve pahalılığa karşı direnişin birer parçası oldular.

BURSA MİTİNGİ

24 demokratik kitle örgütünün Türkiye çapında düzenledikleri "Hayat pahalılığını ve faşist baskıları protesto" mitinglerinden Bursa mitingi ve yürüyüşü 5 Kasım'da yapıldı. Devrimciler miting çalışmalarına ve mitinge aktif bir şekilde katıldılar. Miting çalışmaları sırasında çok miktarda DEV-GENÇ imzalı bildiriler dağıtıldı. Korsan mitinglerde faşizm ve zamlar protesto edildi. Köy köy dolaşılarak kahve toplantılarında halka zamların nedenleri ve faşizm anlatıldı. Devrimciler olanca güçleriyle bu çalışmaları sürdürürken İGD'li dönekler miting çalışmalarını engellemek için var güçlerini harcadılar. Başaramayınca da mitingten çekilip gittiler. TÖB-DER yönetimine çöreklenen mücadele kaçkınları ise mitingten önce sudan gerekçelerle TÖB-DER lokalini kapatarak ve hiçbir çalışma yapmayarak mitingi dolaylı olarak engellemeye çabaladılar. Aslında onların tüm korkusu miting ve yürüyüşün Devrimcilerin etkinliği altında geçmesiydi.

Bursa mitingi 5-6 bin kişinin katılmasıyla geniş bir kitle gösterisine dönüştü. Bir o kadar kişi de yol kenarlarında toplanarak sevgi gösterilerinde bulundular. Yürüyüş Devrimcilerin etkinliği altında ve daha çok "zam—zulüm—işkence, işte faşizm" "zamlara hayır" "faşizme zama-zulme karşı TEK YOL DEVRİM" gibi sloganların haykırılmasıyla sürdürüldü. Miting alanında yapılan konuşmalarda özellikle BYÖKD ve DEV-GENÇ (DGDF) temsilcilerinin yaptığı konuşmalar sık sık TEK YOL DEVRİM sloganlarıyla kesildi. Miting öncesinde olduğu gibi mitting sonrasında da polis bir çok arkadaşımızı göz altına aldı. Devrim şehitlerinin resimlerini taşıdıkları ve başka gerekçelerle arkadaşlarımız polis tarafından dövüldü.

TRABZON MİTİNGİ

Eylembirliği platformu aynı gün Trabzon'da bir miting düzenledi. Mitinge Trabzon İşçi Köylü Gençlik Derneği (GENÇ-DER), TÖB-DER, Halkevi, TÜM ZER BANK-DER ve bazı mahalli kuruluşlar katıldılar. Mitingte 6-7 bin civarında yurtsever, devrimci memur, işçi, köylü ve genç vardı. Tertip komitesi adına yapılan konuşmalardan sonra Moloz mevkiinden şehir meydanına doğru yürüyüşe geçildi. DGDF pankartı arkasında yer alan GENÇ-DER'lilerin yürüyüşün bitiş noktasına koşar adım girerken TEK YOL DEVRİM sloganını haykırmaları coşkun bir heyecan yarattı. Devrimciler çevredeki halk ve diğer gruplar tarafından alkışlandı.

DENİZLİ MİTİNGİ

Yine 5 Kasım günü Denizli'de eylembirliği platformunun bir mitingi yapıldı. 4-5 bin kişinin katıldığı bu mitinge özellikle Çal köyünden, Acıpayam'dan, Uşak ve Sivasli'dan, İzmir'den gelen devrimciler ve halk ile birlikte Denizli'nin çevre kasaba ve köylerinden gelen halk katıldı. Elektrik tesisatının çalıştırılamaması yüzünden mitingte konuşma yapmak mümkün olmadı. YSE altı meydanından başlayan yürüyüş, devrimci sloganların etkinliği altında Gazi Mustafa Kemal İlkokuluna kadar sürdürüldü.

SİYASİ GELİŞMELER

(Sayfa 1'den devam)

ve AP içinde dile getiriliyor. AP tabanında bu hükümete karşı genişçe bir "muhalefet" vardır. MSP ve MHP'ye verilen tavizler, bunlarla AP'li kesim arasındaki çıkar sürtüşmelerini artırmaktadır. Bu tepkiler hep, bir AP-CHP koalisyonunu körüklemeye kanalize edilmektedir. Şimdilerde bu eğilimi körüklemek için yeni rüşvet olaylarından yararlanılmak isteniyor. Darbe söylentileri çıkartılıyor.

Bu gelişmeler meclis başkanlığı sorununda düğümlenmiş görünüyor. Demirel ve AP yaratılan bu ortama uygun bir hava içine girmiş, hükümetten çekilebileceklerinden söz etmiş ve meclis başkanlığı konusunda CHP ile uzlaşma yoluna girmiştir. Demirel'in muhtemel siyaseti AP içindeki muhalefeti, büyük basın ve de iç ve dış çevrelerce yaratılan bu eğilimi Erbakan üzerinde bir *baskı unsuru* olarak kullanmak ve büyük burjuvazinin ve emperyalist çevrelerin taleplerine uygun çözümler getirebilmek için MSP ile aralarındaki sürtüşmeleri kısmen giderebilmek ve Erbakan'dan bazı tavizler koparabilmektir. Demirel, bir AP-CHP koalisyonu yönündeki geniş baskı karşısındaki esnek tutumuyla bir yandan Erbakan'ı sıkıştırmakta, diğer yandan da CHP'yi, (şu koca muhalefeti (!)) böyle bir olasılığı bozmamak için, soluk almamaya çalışır vaziyette bekletmekte, bekletebilmektedir. CHP'nin, AP içinde bir çözülme yaratma "umudu"na yönelik siyaseti, Demirel'in MC içindeki uyumsuzlukları giderme yolunda MSP'yi taviz vermeye zorlama çabalarına hizmet ediyor. Bu şekilde, emperyalist çevrelerin ve işbirlikçi yerli tekelci burjuvazinin taleplerini yerine getirebilir, düzeni yaşatabilir hale gelirse MC çetesinin yoksul halklarımız üzerindeki tahakkümü sürecektir. Aksi halde kendi efendileri tarafından MC'yi düşürmeye yönelik baskı ve zorlamalar yoğunlaşacaktır. MC yerine bir AP-CHP veya benzeri bir hükümetle bu zulüm, baskı ve sömürü düzenini devam ettirmek için... CHP uzun zamandır, emperyalist güçler ve yerli uşaklarınca verilecek böyle bir "düzeni tamir etme" görevini yerine getirmeye gönüllü hale gelmiştir. Uzun zamandır Ecevit ne "emperyalist sömürü" ne de "tekelci burjuvazi" sözlerini ağzına bile almamaktadır.

Şüphe yoktur ki bu şekildeki bir gelişmeden, yani, hakim sınıfların iç[illegible] gibi CHP-AP koalisyonu yönündeki gelişmeden emekçi yoksul halkların karşı karşıya bulunduğu dertlerin ac[illegible] dindirilmesine yönelik sonuçlar beklen[illegible] sözkonusu olamaz. Seçimler öncesinde yaptığımız şu tesbit bugün için de geçerliliğini sürdürüyor: Önümüzdeki günler emekçi yoksul halklarımıza, daha fazla yoksulluk ve sefalet, daha fazla acı ve baskıdan başka bir şey vaadetmiyor.

Burada şöyle bir soru akla gelebilir: Bugünkü MC yerine, gene sömürücülerin, parababalarının çıkarlarına hizmet edecek olsa bile bir AP-CHP ya da MHP'nin yer almadığı başka bir CHP'li hükümet halk için ehven-i şer sayılamaz mı? Bugünkü MC çetesinden *daha az kötü* bir çözüm sayılamaz mı? Belki, bu soruya bir ölçüde olumlu cevap verilebilir. Ve kuşkusuz, bizim için, halk için, böyle bir gelişmeye karşılık (bunun bütün olumsuz yanlarına rağmen) MC'yi savunmak gibisinden bir tercihimiz sözkonusu olamaz. Biz iktidardaki zalimlere karşı bütün gücümüzle mücadele ederiz. Ama bu mücadelemizi herhangi bir CHP'li hükümet oluşturma hedefi ile daraltmayız. Halka böyle bir gelişmeyi umut olarak gösterebilecek, halkın ufkunu daraltabilecek bir tutum içinde olamayız. Biz halk düşmanlarına ve zalimlere karşı emekçi halkın kurtuluşu doğrultusunda, bütün halkın demokratik iktidarı doğrultusunda mücadele ederiz.

Halk düşmanı faşist MC çetesinin yıkılması, bunun yerine bir CHP'li hükümetin oluşması, halkın devrimci mücadelesinin bir yan sonucu olarak gündeme gelebilir. Devrimciler böylesi bir gelişmenin de ne anlama geldiğini halka anlatmak, mevcut siyasi durumu ve gelişmeleri açıkça ortaya koymak, sonu hüsranla bitecek sahte umutlarla halkın uyutulup kandırılmasını önlemek, doğruları olduğu gibi söylemekle görevlidirler.

Evet, emekçi yoksul halklarımızın kendi güçlü kollarıyla, halk düşmanlarının zorba diktatörlükleri yerine bütün emekçi halkların demokratik iktidarını kurmak için kararlı bir devrimci mücadeleyi yürütmekten başka bir kurtuluş umutları yoktur.

EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDE FAŞİSTLERİ SEÇME SINAVINA KARŞI ÇIKALIM :

Son zamanlarda faşistlerin eğitim kurumlarını faşistleştirme girişimleri büyük hızla sürmektedir. Bu faşist oyunun en önemlilerinden biri de Eğitim Enstitüleri üzerinde yürütülmektedir. Milli Eğitim Bakanlığını işgal eden faşistler Eğitim Enstitülerini de faşistleştirme girişimlerinin bir parçası olarak bu günlerde, Üniversiteler arası seçme sınavları dışında, yeni [illegible] olarak kendi adamlarını bu kurumlara doldurabilmek için "Sınav", "Mülakat" adı altında, "Seçme" (?) yapacaklar. Tüm öğrenci arkadaşlar, bu faşist oyunu bozmak için, bulundukları yerlerde Dev-Genç Örgütleriyle temasa geçerek, faşist işgalleri ve işgal girişimlerini kıracak mücadeleye katılmalıdırlar.

DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU

ARTVİN- Borçka'da gelişen Devrimci Hareketin bastırılması için Artvin Valisi ve jandarma üsteğmeni tarafından faşist komandoların ilçeye gönderildiği bildirilmiştir. Faşist komandoların başlattıkları saldırıya devrimciler yiğitçe karşı koymuşlardır. Faşistlere gereken ders verilmiştir. Devrimcilere silahla saldıran dört faşistten ikisi ağır şekilde yaralanmıştır. Bu olay sırasında faşistlerin birisinin üzerinde polis parkası bulunduğu halkın gözünden kaçmamıştır. Bu olayda gönderdiği faşistlerin yaralandığını, yani silahın geri teptiğini öğrenen Vali hemen Borçka'ya gelmiştir. Faşistler tarafından daha yeni katledilmiş olan devrim şehidi Osman Yoldaş için sürekli olarak "anarşist, olay çıkaran gangaster" diyen bu Valinin şimdi kendi gangasterlerinin peşinden Borçka'ya alelacele gelmesi onun niteliğini bir kez daha ortaya koymuştur. Bu durum, Valinin halktan yana değil faşistlerden yana bir kişi olduğunu kanıtlamıştır. Emekçi halkımız ise, Valinin bu tutumunu ve faşistlerin kanlı saldırısını kınamış, Devrimcilerin hareketini yerinde ve haklı bulmuştur. Halkımız, faşizme karşı koymayan ve kararsız davrananların faşizmin güçlenmesine hizmet edenler olduğunu kendi öz deneyimi ile kavramaya başlamıştır.

* * * * *

MANİSA- Manisa'nın Selişahlar, Beydere ve civar köylerinde düşük ücretle pamuk toplatmak isteyen toprak sahiplerine karşı; Urfa, Mardin ve Balıkesir dolaylarından gelen yoksul tarım işçileri, ücretlerin artırılması için direnişe geçti. Toprak sahipleri, pamuk işçilerine toplama ücreti olarak, geçen yılki ücret olan 160 kuruşu vermek istemişlerdi. Tarım işçileri ise 200 kuruş istediklerini, eğer verilmezse, direnişi sürdüreceklerini açıkladılar. Bu arada Manisa yöresindeki devrimcilerle ve Manisa Devrimci Gençlik Derneği ile ilişkiye geçen tarım işçileri, toprak sahiplerinin düşük ücretle çalıştırmak üzere getirdikleri 150 kadar işçinin çalıştırılmasına karşı çıktılar. Devrimcilerle omuz omuza vererek direnişlerini sürdürdüler. Tarım işçileri üzerinde daha yoğunlaştırılan baskılar bu direnişi kıramadı. Bunun üzerine toprak sahipleri tarım işçilerinin kararlı direnişine boyun eğmek zorunda kaldılar. İstenilen 200 kuruşu ödemeyi kabul ettiler. Bir hafta süren ve 1500-2000 kadar tarım işçisinin katıldığı bu direniş boyunca devrimciler işçilere her türlü desteği sağladılar. Yapılan toplantılarda ve sohbetlerde bu direnişin ortaya koyduğu dersler tartışıldı. Devrimciler işçilere kazanılan bu başarının, uzun bir savaşta kazanılan bir çatışma olarak kabul edilmesi gerektiğini, çünkü asıl kurtuluş için emekçileri uzun bir mücadelenin beklediğini, kurtuluş için tek yolun devrim olduğunu anlattılar.

* * * * *

ÇANAKKALE- Ezine ilçesine bağlı Pınarbaşı köyünde 1974 yılında bir konserve fabrikası kurulmuştur. Bu fabrika türlü çeşitli oyunlarla faşistleştirilmek istenmektedir. Pınar Konserve Fabrikasında çalışan işçilerin asgari sosyal hakları dahi uzun süre tanınmamıştır. Bu konuda, Türk-İş'e bağlı patron yanlısı Tek Gıda-İş Sendikası'nın da büyük rolü olmuş, ancak işçiler dişe diş bir mücadele sonucunda bu haklarını kazanabilmişlerdir. İşçi temsilciliği seçiminde de patron ve sarı sendika, işçilerin kendi oylarıyla seçtikleri Seyfettin Pekin ve İlyas Turan isimli temsilciler yerine, kendi uşakları olan Recep Altınsaban ve Behçet Yavuz isimli kişileri atamışlardır. Patron uşağı olan bu sahte temsilciler elbette işçilerin haklarını aramamışlardır. İşçilerin seçtiği temsilciler ise bir kaç işçi ile birlikte patron tarafından işten atılmıştır. Bunların yerine çevre il ve ilçelerden MHP'li bazı kişiler işçi kisvesi altında işe alınmıştır. Bu faşistler fabrikada ve köyde etkinliklerini kurmak için hemen saldırılarına başlamışlardır.

Bu durum karşısında köy gençleri toplu şekilde fabrikaya girmişler, faşistlerin bu tutumlarını ordaki işçilerin önünde teşhir etmişler ve faşistlerin saldırılarının cevapsız kalmayacağını ihtar etmişlerdir. Bunun üzerine fabrikanın faşist müdürü ve onların yardakçısı köy muhtarı bu gençlere ve bunlarla birlikte fabrikaya gelmiş olan eski işçi temsilcilerine iftira atarak, "bunların işçileri ölümle tehdit ettiğini, şantiye binasındaki Demirel ve Türkeş'in fotoğraflarını yırttıklarını" öne sürerek savcılığa şikayette bulunmuşlardır. Yapılan ilk soruşturmada şikayet edilen dört kişiden üçü suçsuz oldukları halde tutuklanmışlar ve 34 gün hapiste yatmışlardır. Mahkemede [illegible] müdürü, şikayet etmiş olduğu İlyas Turan'ı olay yerinde gördüğünü iddia etmiştir. Fakat olaya tanıklar ve diğer tanıklar olay günü adı geçen şahsı evinde gördüklerini anlatınca faşist müdürün yalanı açığa çıkmıştır.

Seydişehir, Aliağa, Tariş, Is-Demir, Div-Palet

BÜYÜK DEVLET İŞLETMELERİ TEHDİT, BASKI VE ŞANTAJ YOLUYLA FAŞİST YUVALAR HALİNE GETİRİLİYOR

(Sayfa 1'den devam)

ayrılmaları sağlanmaktadır. Bu kişilere yapılan baskının amacı bir taraftan onları mücadelelerinden döndürmek, diğer taraftan tarafsız kitlenin gözünü korkutmak ve mücadeleden yıldırmaktır. Yasal yollarla yapılan baskılar ve tehditler bu kişilerin çalışmalarını sona erdirmezse, bu kişilere karşı terör uygulanmaktadır.

Öncü unsurlar üzerindeki bu baskılar kitleyi sindirirse, haraç toplama ve Ülkü Ocaklarına üye kaydetme, faşist sendikaları örgütleme işi başlamaktadır. İşyeri faşistlerin denetimine geçmektedir.

Öncü unsurlar üzerindeki bu baskılar kitleyi sindirmezse, kitle "kanunsuz direnişlere" provoke edilmekte, kitle halinde yasal işten çıkartmalar yapılmakta, çok sayıda militan faşist işyerine yerleştirilmektedir. İşçiler eğer yeterince örgütlü değillerse, kendi aralarında bölünmüşlerse, sırtlarını dayayacak sağlam örgütleri yoksa, çevre halktan destek alamıyorlarsa dağılmaktadırlar. Polis ve jandarma bu süre içinde faşistlerden yana açık tavır koymaktadır. Dövülenler ilerici ve devrimciler olsa bile, onlar karakola çekilmektedir. Devletin tüm olanakları faşist işgal için seferber edilmektedir.

TARİŞ FAŞİST YUVASI HALİNE GETİRİLİYOR

İşyerlerinin devlet desteğiyle faşist işgale geçmesinin en iyi örneklerinden birini Tariş İplik Fabrikasında olan olaylar oluşturmaktadır.

Tariş İplik Fabrikasında olaylar, AP eski milletvekili ve Türkiye Odalar Birliği eski genel sekreteri Orhan Daut'un genel müdür olarak atanmasıyla başladı. İşyerinde reformist sarı sendika Tekstil örgütleniyordu. İşyerindeki işçileri üye kaydettikten sonra, toplu sözleşmenin imzalanmasını beklemeden aidat alabilmek için fişlerini yaptı ve kendisine üye olan 700 işçinin kimliklerini işverene bildirdi. Bunun üzerine 9 öncü işçi işten atıldı. Sendika işçilerin atılmasına karşı hiçbir şey yapmazken, işçiler direnişe geçtiler. DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'nın aktif hiç bir desteğinin olmamasına rağmen direniş 13 gün devam etti. Sonunda Orhan Daut ve arkasındaki güçler yeni taktik geliştirmek zorunda kaldılar. İşçilere iki buçuk ay ücretli izin verildi. Direnişte geçen sürenin ücretleri ödendi.

Burada ilk olarak yukardan aşağı bir şekilde faşistleşti me çabasını görüyoruz. İşçilerin kendiliklerinden sağladıkları birlik beraberlikleri olmasaydı, işyerinin ilerici ve devrimci işçilerden temizlenmesi sadece genel müdür ve diğer personelin değiştirilmesiyle gerçekleştirilebilecekti. Bu başarılamayınca işyerine faşist militanların yerleştirilmesine geçildi.

Ücretli izin süresi dolup işyerine gelen işçiler, işyerine Kırıkkale ve diğer bölgelerden getirilen 300'e yakın komandonun işçi adı altında yerleştirildiğini gördüler.

Faşistler önce işçilerin birliğini bozmaya çalıştılar. Bu iş olmayınca, tek tek kişilere saldırılar başladı. Saldırıların amacı işçileri yıldırmaktı. Birgün yapılan saldırıda işçileri bıçaklayan faşistler işçiler tarafından yakalandı ve polise teslim edildi. Ancak polis ilerici ve devrimci işçileri de gözaltına aldı ve baskı yaptı.

İşçiler bu durumu protesto etmek için 5 gün süren bir yemek boykotu yaptılar. Bütün bu olaylar olurken, DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası işçileri örgütleme, gelmesi muhtemel faşist saldırılara karşı işyerinde direniş komiteleri oluşturma işini düşünmedi bile.

Öncü nitelikte işçilere tek tek yapılan saldırılar başarıya ulaşsaydı, tüm içide bir yılgınlık görülecekti. Ancak faşistler bunda da başarılı olamadılar. Yapılan yemek boykotu işçilerin birlik ve beraberliğini daha da pekiştirdi. Ancak bu birlik, yeterince bilinçli değildi. Kavga verebilecek yapıda örgütlü değildi. Çevredeki emekçi sınıf ve tabakalarla bağları yoktu. Yani boyutları daha da büyüyen bir kavgada yenilmeye mahkûmdu.

Büyük saldırı 10 aralık 1975 tarihinde oldu. Tek tek işçilere yapılan saldırılar işçi kitlesini yıldıramayınca, bu kez 50'den fazla işçiye 300'e yakın faşist toplu saldırı düzenledi.

Polisler tarafından hiç aranmadan fabrikaya giren faşistler silahlıydılar. Yemekhanedeki saldırı sırasında polis görülmedi. Polis ancak olayların bitmesinden 45 dakika sonra olay yerine geldi. Hastaneye götürülen yaralı işçilere polis ve faşist komandolar tarafından baskı yapıldı. Bu saldırıda kadın, yaşlı ayrımı yapılmadı. Bir hamile kadın faşistlerce dövüldü. İşçileri sadece üye kaydettikten yetinen DİSK'e bağlı Tekstil yöneticileri bu olayları sözlü olarak protesto etmekten öte bir şey yapmadılar. Devletin nitelği konusunda daha önceden eğitilmedikleri için ona "güvenen" işçiler, bu güvendikleri devletin de işverenin ve faşistlerin arkasında olduğunu pratik içinde görünce, bu yenilgiden sonra yılgınlığa kapıldılar.

İşyerindeki bu kitle saldırısından sonra faşistler hüviyet kontrolü yapmaya başladılar. İlerici ve devrimci olarak bilinen işçileri işyerine almadılar. Bir kısım işçi direnince de 100'e yakın işçinin iş aktı işe gelmedikleri gerekçesiyle tazminatsız olarak feshedildi.

DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası yine sustu. Direnen işçilere destek vermedi

Kitle çevredeki devrimci ve ilerici güçlerden koparıldı. Kendi içinde bölündü, yenilgiler yılgınlık yarattı. Faşistlere karşı aktif bir mücadele verilememesi, işçilerin büyük bir çoğunluğunun korkup sinmesine yol açtı.

Tariş faşistleştirildikten sonra ise çevreyi faşistleştirmek için Tariş bir üs olarak kullanılmaya başlandı. 12 ocak 1976 günü Ege Üniversitesinde ilerici ve devrimci öğrencilere saldıran faşistlerin önemli bir kısmı Tariş Fabrikasında işçi olarak gözüküyordu.

SEYDİŞEHİR ALİMİNYUM

Seydişehir Alüminyum tesislerinde görülen durum da bundan farklı değildir. Bütçenin bağlı Seydişehir tesislerinde 1976 yılında yöresel bir sendika olan Özgür Alüminyum-İş yetkiliydi. DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası'nın üst yöneticileriyle üst düzeyde yapılan toplantılarda Özgür Alüminyum İş'in Maden-İş'e katılması kararlaştırıldı. 8 bini bulan işçi tabanında hiç bir devrimci çalışma yapılmadan işyerinde yetki alınmaya çalışıldı. Ancak MİT ve onun denetimindeki faşistler uyumuyorlardı.

13 temmuz 1975 tarihinde Özgür Alüminyum-İş Sendikası'nın Maden-İş'e katılması için yapılan olağanüstü genel kurul, Karabük ve Kırıkkale'den getirilen 150 faşist tarafından basıldı ve kongre gerekli olan kararı almadan dağıldı. Bunun hemen arkasından bölgedeki tüm ilerici ve devrimciler gözaltına alındı. Özgür Alüminyum-İş Sendikası'nın yöneticileri aramaya başlandı. Böylece faşistler için bir çalışma ortamı sağlanırken, ilerici ve devrimci nitelikteki kişiler polis baskısı altına alındı.

Faşistlerin Seydişehir'de dışardan getirilip yerleştirilmesinden kısa bir süre sonra saldırılar sistematik olarak başladı. 13 Kasım 1975 tarihinde çıkarılan bir kavgada 9 işçi yaralandı. 48 işçi gözaltına alındı. 28 aralık 1975 tarihinde faşistlerin açtıkları ateşle ölen bir faşistin cenazesini kullanarak toplanan kalabalıkla TSİP, CHP, Özgür Alüminyum-İş ve TÜTED binaları tahrip edildi. İki gün sonra CHP ilçe başkanına ait olan pasaja ve Özgür Alüminyum-İş'e bomba atıldı. Bütün bu olayların suçluları yakalanmadı. Aksine ilerici işçiler üzerinde işverenin ve faşistlerin baskısı arttı. İlerici ve devrimci olarak bilinen mühendisler Etibank tarafından başka işletmelere sürüldü.

1976 yılı geldiğinde MİT denetiminde ve desteğindeki faşist güçler, polisin de açık desteğiyle ilerici ve devrimcileri yenmişler ve kitleyi sindirmişlerdi. Burada ise en büyük sorumlu, işyerlerinde örgütlenmeyi sendika yöneticilerini "kafaya alıp" sendikayı Maden-İş'e katmak şeklinde alan ve devrimci sendikacılık yapmayan revizyonist Maden-İş ve DİSK yöneticileridir.

1976 yılı başında işyerinde çalışan işçiler adına toplu iş sözleşmesi imzalanması için yetki uyuşmazlığı çıktığında Özgür Alüminyum-İş ve Maden-İş'in yapacakları bir şey kalmamıştı. Türk Metal Sendikası sahte üye fişi doldurup verdi. Mahkemenin saptadığı bir kişi, Türk Metal'in üye fişlerinin sahte olduğuna karar verdi. Ama yetki yine de Türk Metal'e verildi. Faşistler devletin desteğini bir kez daha aldılar.

Yasal bir desteği de alan ve Türk Metal'i kitleyi denetim altında tutmak için kullanan faşistler, çalışma yapmaya cesaret edemeyen ilericilerin üzerinde bile yoğun bir baskı uygulamaya başladılar. 18 mart 1976 tarihinde işyerine ait lojmanlarda kalan CHP sempatizanı işçiler saldırıya uğradı ve 3 CHP'li gözaltına alındı. Mayıs ayının sonunda da Özgür Alüminyum-İş Sendikası Genel Başkanı güpegündüz tabancayla yaralandı.

Böylece devletin desteği, işyeri yöneticilerinin açık yardımı ve faşist terör sayesinde 8 bin işçi faşistlerin denetimi altına sokuldu.

Diğer işyerlerinde de benzer taktikler izlenmiş ve işyerleri faşist işgale bırakılmıştır.

IS-DEMİR

İskenderun Demir Çelik Fabrikasında ülkenin çeşitli bögelerinden ve köylerden toplanan işsizler ve militan faşistler yerleştirilmiştir. 1975 yılı sonunda DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası hiç bir çalışma yapmadan yetki mücadelesine girmiştir. Faşistler daha yeterince güçlü olmadıklarından devletin gücü kullanılmış o zamana kadar uygulanan referandumun yetki tespitinde geçersiz bir yol olduğu yolunda Yargıtay Hukuk Daireleri Genel Kurulundan bir karar çıkartılmıştır. Böylece de işyerinde toplu iş sözleşmesi imzalama yetkisi faşist Çelik-İş'e verilmiştir.

İzmir Aliağa'da Devlet Güvenlik Mahkemelerini protesto etmek için eyleme geçen işçilere engel olmadıkları gerekçesiyle 10 teknik müdür başka yerlere atanmış, Tariş'ten getirilen 300 faşist aracılığıyla işyerinde faşist terör uygulanmış. 870 işçinin iş aktileri tazminatsız olarak feshedilmiştir.

Bugün ise bu işyerlerinde görülen uygulamalar daha da geliştirilmiş taktiklerle diğer kamu işletmelerinde sürdürülmektedir. Kamu işletmelerinde 500 binden fazla işçi ve memur çalışmaktadır. İşçilerin çoğunun Türk-İş'e bağlı sendikalarda örgütlü bulunması, faşistleştirme sürecini daha da kolaylaştırmaktadır.

Tariş, Seydişehir, İskenderun Demir Çelik, Aliağa örneklerinde de görüldüğü gibi, faşistler kitle tabanı kazanma çabalarında işçi sınıfı içindeki çalışmalarına son yıllarda hız vermişler ve ilk hedef olarak kamu işletmelerini seçmişlerdir. Kamu işletmelerinin faşistleştirilmesi sadece MHP'lilerin amacı değildi. Faşist komandolar zaten tekelci patronların maşası olmaktan öte bir şey değillerdir. Kamu kuruluşlarını, özel işletmeleri, mahalleleri, okulları faşistleştirerek, faşizme yaygın bir kitle tabanı yaratarak sömürülerini iyice artırmaya çalışanlar yerli ve yabancı tekelci patronlardır. Devlet, bu faşistleştirme sürecinde polis, MİT gibi örgütleriyle temel güçtür.

Faşistlerin işyerlerini faşistleştirme ve faşizme kitle tabanı sağlama çabalarına karşı ne yapılmalıdır?

DİSK'e bağlı sendikaların önderliğindeki işçilerin yenilgileri neler yapılması konusunda bir çok ders çıkartmaktadır.

1. Sendikalaşma sadece üye kaydetmek şeklinde ele alınmamalı, işçiler vardiyalar, üniteler, yerleşim birimleri gözönüne alınarak gruplar şeklinde örgütlenmeli, devrimci eğitim sürekli kılınmalıdır.

2. İşyerlerinde faşistlere yaşama hakkı tanınmamalı, faşistler işyerlerinden atılmalı, atılma nedeni tüm işçiye ayrıntılarıyla açıklanmalıdır.

3. Bir işyerinde oluşturulan anti-faşist direniş komitesinin başka fabrikalardaki işçiler ve direniş komiteleriyle bağlantı kurması, destek verip destek alması sağlanmalıdır.

4. İşyerindeki çalışmalar mahallelerdeki çalışmalarla tamamlanmalı, mahallelerde dernekler oluşturulmalı, işçilerin buralarda diğer emekçi sınıf ve tabakalarla birlikte örgütlenmesi sağlanmalıdır.

5. Faşizmin ne olduğu elle tutulur bir şekilde en geniş kitlelere anlatılmalı, faşist zulüm ve yalan ile zamlar arasındaki bağlantı kavratılmalı, faşist olmanın toplumsal bir suç olduğu yaygınlaştırılmalıdır.

6. Tüm demokratik örgütler üyelerinin tümünü alt birimlerde örgütlemeli (örneğin her 20 işçinin oluşturduğu konseyler) ve faşizmi teşhir etme kampanyalarını bu alt örgütlenmeler aracılığıyla tabana yaymalıdır.

7. İşsizlerin çeşitli derneklerde örgütlenmesine gidilmeli, işsizler faşistlerin aleti olmaktan kurtarılmalıdır

8. Fabrikalarda iş verme vaadlerine kanılmaması, haraç verilmemesi, faşist saldırı karşısında kabuğa çekilip gerilemek yerine örgütlenmenin gerektiği en geniş kitlelere kavratılmalıdır. Bu gezmeler, kahvelerdeki sohbetler, yemek paydosları, meseleleri bilmeyen emekçileri uyandırmak için kullanılmalıdır.

Özetle, işyerlerinin faşistleştirilmesine ve faşizmin kitle tabanı kazanmasına engel olacak şey DEVRİMCİ KİTLE ÇALIŞMASIDIR. Emekçi sınıf ve tabakaların birliği ve örgütlenmesi ancak devrimci kitle çalışması temelinde mümkündür ve pratikte somut yararlar sağlayacaktır.

Faşistler, iş verme vaadiyle işsizleri ülkü ocaklarına üye kaydediyorlar. FAŞİSTLERİN İŞ BULMA VAADLERİNE KANMAYIN. FAŞİSTLERE ALET OLMAYIN.

Faşistler, üye kaydettikleri kimselerden aidat adı altında haraç alıyorlar, dergi okumaya mecbur bırakıyorlar. FAŞİSTLERE HARAÇ VERMEYİN. ÜLKÜ OCAKLARINA ÜYE OLMAYIN. DERGİLERİNİ SATIN ALMAYIN.

Faşistler, üye kaydettikleri tarafsız kimselerin ilerici ve devrimci kişi ve örgütlerle bağlarını koparmak istiyorlar. DEVRİMCİLERLE BAĞLARINIZI PEKİŞTİRİN.

Faşistler, denetim altına aldıklarını beraberce devrimci ve ilericilere karşı yaptıkları saldırılara götürüyorlar, suça ortak ediyorlar. "Davadan dönen vurun" propagandasıyla kararsızlıkların gösünü korkutuyorlar. FAŞİSTLERE ELİNİ VEREN KOLUNU KAPTIRIR.

FAŞİSTLERE KARŞI DİĞER EMEKÇİLERLE BİRLİKTE ÖRGÜTLENİN. FAŞİSTLERİN SALDIRILARI KARŞISINDA ÖRGÜTLÜ VE MİLİTAN BİR ŞEKİLDE DİRENİN.

Faşizm haraca, tehdide ve şantaja dayanır

YANDA görülen örnekler, ülkemizin her tarafında, her gün meydana gelen olayların sadece iki tanesidir. Bugün ülkemiz ve bütün Türkiye emekçi halkları, emeklerine, yaşam özgürlüğü ve güvenliğine, insanlık onuruna yönelmiş böylesine soysuz, tiynetsiz ve pervasız bir faşist saldırı ve tasallutla karşı karşıyadırlar.

Faşistler fabrikalardaki işçileri aldatla, bağışla, haraca bağlıyorlar. Devlet dairelerindeki bakanlıklardaki memurların maaşından zorla para kesiyorlar. Okullarda öğretmenlere, öğrencilere zorla dergi satarak para topluyorlar; mahallelerde, kasabalarda, esnaftan haraç topluyorlar. Köylerin satıkları ürünlerin bir kısmını gaspediyorlar. Vermeyenler, vermek istemeyenler dövülüyor, tehdit ediliyor, kurşunlanıyor, evi barkı başına yıkılıyor, işyeri tahrip ediliyor, işten okuldan atılıyor.

Faşistler bir yeri işgal ettiklerinde burasının düşman işgali altındaki herhangi bir yerden farkı kalmıyor. Fabrikaların nasıl faşistleştirildiğini yukardaki yazımızda anlatmıştık. Tariş'te, Seydişehir'de, İskenderun'da, Aliağa'da ve başka fabrikalarda oynanan oyunlar hayatın diğer alanlarında da söz konusudur.

Faşistler ele geçirdikleri bakanlıkları devlet dairelerini faşistleştirmeye çalışırlar. Örneğin Sağlık Bakanlığında yaptıkları ilk iş, bakanlık içindeki atamaların yapıldığı Özlük İşleri Müdürlüğü'nü ele geçirmek olmuştur. Bakanlığın kilit noktalarını zaptettikten sonra, memurlar üzerindeki faşist baskılar alabildiğine yoğunlaşmıştır. Memurları, faşist memur örgütlerine üye olmaya, bunlar için aidat ödeme görüntüsü altında haraç vermeye zorlamışlardır. Aynı durum, daha başka bir çok işyeri için de söz konusudur. Faşistler ayrıca, kilit noktalara el attıktan sonra, buraları kendilerine para kaynağı olarak kullanmaktadırlar. Örneğin bir ihale söz konusu olduğunda, ihaleye katılmak isteyen müteahhitlere önce Ülkü Ocakları v.b. faşist örgütlere büyük miktarlarda bağış yapmalarını istemekte, ihaleyi en çok bağış yatırana vermektedirler.

Şu günlerde gündeme gelen "ticaret polisi" uygulamasıyla da, bundan böyle, bu polis teşkilatı aracılığıyla haraç toplama işlemlerine yasal bir görünüm vermek istedikleri açıktır.

Faşistlerin okullarda öğrenciler ve öğretmenler üzerinde yoğunlaştırdıkları baskılar da gazetelerin sıradan haberleri olmuştur artık. Örneğin Atatürk Lisesinde faşistler AP'li müdüre dahi tahammül edemeyip, saldırıp, dövmüşlerdir. Bu okulda öğrencilere zorla dergi satarak para toplamakta, vermek istemeyenleri okula sokmamaktadırlar.

Çay Kur, Fiskobirlik v.b. kurumlara da yerleşen faşistler, küçük üreticilerin, köylülerin satıkları çaydan, fındıktan ve diğer ürünlerden kazandıkları paranın bir kısmına daha satın alım sırasında el koymakta, vermek istemeyen köylüleri tehdit etmekte, ürünlerine düşük fiyat biçerek onları zarara sokmaktadırlar.

Küçük esnaf, faşistlerin tahakkümü altında bulunan bir başka halk kesimidir. Faşistler bu insanların dükkânlarını, ticarethanelerini babalarının malı gibi kullanmaya kalkmakta, günlük harcamalarını dahi bu insanların sırtından çıkarmaya çalışmaktadırlar.

Bütün bunların dışında, faşistlerin büyük çapta CIA yardımıyla esrar ve silah kaçakçılığı da yürüttüğü bilinliyor. MHP'li Senatör K.Bayhan bundan bir süre önce Fransa'da esrar kaçakçılığı yaparken yakalanmış ve hapse mahkûm olmuştur.

Bütün bunlar, basit anlamıyla bir para kazanma çabası değildir. Faşist hareket hayatın her biriminde etkinliğini yalanla dolanla ve zor kullanarak gerektiğinde de parayla insanları satın alarak gelişmeye ve örgütlenmeye çalışır. Büyük parasal imkânlara sahip olan faşist örgütlenmeler, işyerlerini, mahalleleri saran, Ülkü Ocakları v.b. ile bir cinayet şebekeleri ağı meydana getirirler. Nerede bir halk muhalefeti varsa, onu bastırmak, parababalarının bekçi köpekliğini yapmak şeklindeki görevlerini sürdürürler.

Amaç halk muhalefetini en vahşi yollardan bastırmak olunca, bu amaca yönelik her aracı da meşru sayarlar. Gözlerini kırpmadan insanları katlederken, işkencelere maruz bırakırken, kuzu postu takınarak köpeklik yapmaya da çalışırlar. Yalan ve demagoji ile kelimenin gerçek anlamıyla köpeklik yapan bu faşistler; tehdit, haraç ve şantajla da esas olarak bir sırtlandan farksızdırlar. Tasmaları parababalarının ve toprak ağalarının elinde olan faşist çetelere karşı koymak işte bu yüzden bir insanlık borcu olmaktadır.

Faşist zorbalığa, haraççılığa, tehdite, şantaja karşı ne yapmak gerekir?

Abidinpaşa'da, faşistlerin haraç istediği bir kahveci olan Mustafa Atalay şöyle diyordu;

"Tabancanın bedelini istediler. Mümkün olmayacağını, aldıkları tabanca ile ya oğlumu, ya da başka birinin evladını vurmalarına ön ayak olamayacağımı bildirdim."

Kahvecinin dünya kadar hakkı var tabii. Çünkü faşistlere haraç vermeyi kabul etmek, inatlar etmeyi kabül etmekten başka bir anlama gelmez. Faşistler haraç alıştıkları kimseler üzerinde siyasi baskılarını kurmuş olurlar. Faşistlere elini veren kolunu da kurtaramaz, canını da. Zaten bırakın sıradan kimseleri, kendilerine karşı çıkanları; faşistler davadan dönenі, yani faşistlikten vaz geçeni de vurur öldürürler. Örneğin haraç meselesinde de aynı şey söz konusudur. Bir kere haraç ödemeyi kabül ettin mi belaya batmışsın demektir. Artık "davadan dönmezsin. Ödediğin parayla bizzat kendin faşistlere köleliğini onaylamışsın demektir. Bu para mahallendeki faşistlerin yeni silah almasına da harcanır, yeni cinayetlerin hazırlanmasına da harcanır ve elbette seni daha fazla baskı altında tutmak için de harcanır. Velhasıl kurtuluş imkanı iyice azalır gider böylecene. Kendi köleliğin bir yana, başka siyasi cinayetlere de ortak olmuş olursun....

Faşistlerin halktan topladıkları bağış, haraç filan hep onların siyasi tahakkümüne, örgütlenmelerine ve dolayısıyla halkı yıldırarak, gözdağı vererek teslim almalarına, sessiz köleler haline getirmelerine hizmet eder. Haraç tek başına ele alınmaması gereken bir uygulamalandır faşistlerin. Haraç faşistlerin esas olarak para ihtiyaçlarını elbette karşılamaz; esas olarak onların önemli bir örgütlenme aracı olarak kullanılır. Bundan dolayı "del-i bela" kabilinden haraç vermek, "benim canım paramdan tatlıdır" demek de çözüm değildir. Çünkü bu, gerçekten de, boynunu ipten kurtarmak yerine sandalyeye tekme atmaktır. Şöyle ki: Bu araç sayesinde, faşizm, herşeyden önce, bol miktarda ipsiz sapsız kendi safılarına çekebilme imkanına sahip olmaktadır. Bu sayede haraç toplayan faşist, faziadan bir gelir kaynağına da sahip olmakta, tabiri caizse, işine daha sıkı sarılmaktadır. Bir adam düşünün; beline tabancasını takmış, istediği yerden istediği kadar para koparabiliyor. Polis filan takmıyor yok. Devletin güvenlik kuvvetleri kendi güvenliğini sağlıyor çünkü. Bu durum aynı zamanda, bilinçsiz, sınıfına yabancı insanlar bakımından, lümpenler bakımından da özendirici bir özellik arzediyor. Yani faşistler bu yolla yeni yeni haraççıları örgütlemek imkânını kazanıyorlar. Kendilerine uşaklık edecek insanları satın alıryorlar bu yolla. Böylece haraç ödemeyi kabul edenler, başlarından belayı defetmiş olmuyor, kendi elleriyle yeni belalar yaratıyorlar. Bu bataga gittikçe daha fazla batıyorlar.

Peki ne yapmalı, ne etmeli de bu faşist terörü tesirsiz hale getirmeli, faşistlerin baskısını ve demagojisini geri tepen bir silah haline çevirmeli?

Bu doğrultuda ilk adımı yukarda sözünü ettiğimiz Abidinpaşalı kahveci atmıştır. Yani faşistlere teslim olmamıştır. Onların dediklerini yapmamıştır. Onların yalanlarına kanmamıştır. Ama ne olmuş? Kahvesini başına yıkmışlar, kurşunlamışlar; adamcağız 700 metre ilerdeki evine bile taksi tutup gidebiliyormuş. Demek ki, bu adım doğru bir adım, ama yeter!! değil. Daha başka şeyler de yapmak lâzım. Bir elin nesi var iki elin sesi var demişler. Doğru. Bir kahveci tek başına faşist çetelere yetemez. Bu durumda yapılacak ilk şey bütün mahallelinin birleşmesi olmalıdır. Faşistlerin zulmetliği, haraç istediği herkes birleşmelidir. Faşistlerin henüz haraç istemediği, henüz tehdit etmediği kimseler de birleşmelidir. Çünkü bugün onun başına gelen, yarın senin de başına gelebilir. Şimdiden tedbirli olmazsan, başına gelecekleri göremezsen iş işten geçmesin diye, bu zulüm, bu işkence dursun diye faşist olmayan herkes birleşmelidir.

Peki birleşmeli, ama nasıl?

Mücadelenin örgütlü olabilmesi için, baskıya maruz kalan herkesin devrimcilerle temasa girmesi bir zorunluluktur. Devrimciler zaten faşistlerle kıyasıya bir kavganın içindedirler. Bu kavganın bilincindedirler. Onlar bu işin nasıl yapılacağını bilirler. Onlar bütün halkı faşistlere karşı örgütlemeye çalışmaktadırlar. Ama devrimcilerin henüz elinin yetmediği halk da onlarla temasa geçmelidir ki, örgütlülük sağlanabilsin. Ancak böylelikle, yani faşist zulme karşı dayanışma ve direniş komitelerinin kurulmasıyladır ki, faşist zorbalığa karşı etkili bir mücadele yürütülebilir, faşizm altedilebilir.

Kuşkusuz bu türden bir gelişmenin kendiliğinden gerçekleşmesini beklemek yanlış olacaktır. Bu gelişme, ancak devrimcilerin iradi müdahalesi sayesinde gerçekleşebilir. Devrimciler, faşistlerin işgali altında bulunan her birimdeki insanları birleştirmenin yollarını bulmalıdır. Örneğin haraç alınan esnaftan kimselerle teker teker ilişkiye geçmeli, bunları birleştirmelidir. Bu unsurlar kitlesel bir niteliğe sahip olan direniş komitelerini bünyesinde örgütlenmelidir. Faşistler karşılarında bu ve benzeri örgütlü tavır alışları bulunca şaşkına dönecekler, gereken derslerini alacaklardır. Bir sokaktaki kahveciden haraç almayı marifet sayan bir faşist, karşısında bütün sokak esnafını ve giderek bütün mahalle halkını bulmalıdır. Fabrikada işçileri teker teker tehdit ederek onları aldata, haraca bağlayan faşistler de aynı tavırla karşılaşmalıdır. İşçiler direniş komiteleri aracılığıyla haraç ödemeyi reddetliklerinde, faşist baskılar karşısında öretimi yavaşlatıklarında ya da kestiklerinde, fabrika patronu köpeklerinin taasmalarını çekmek zorunda kalacaktır.

Devrimcilerin bu ve benzeri çabaları sayesindedir ki, faşistlerin kitleleler üzerinde kurmaya çalıştıkları tahakküm, kitlelerin de sessiz köleler gibi davranması durumu ortadan kaldırılabilir. Faşizme karşı mücadele azmi yükseltilebilir. Bu doğrultuda kazanılan somut bir başarı, başka yerlerdeki direnişlere de örnek olacak, faşistlerin sürdürdüğü topyekün saldırı, yine topyekün bir şekilde karşılığını bulacaktır. Bu yüzden devrimciler en küçük bir bölgede bile bellirttiğimiz türden bir çalışmayı ihmal etmemelidirler. "Faşizm genel bir olgudur, ben buradaki faşistleri yensem bile peşimden nasıl olsa polis desteğinde başka faşistler gelir, bu iş bitmez" diye düşünmemelidirler. Unutulmamalıdır ki faşistlerin gücü milyonlarca halkın gücü karşısında devede kulak kalır. Faşizm devlet tarafından gündeme getirilmiş bir olgu ise de, faşistler polis desteğinde saldırmaya cesaret edebilen caniler olsa da, nihayet bunlar bir avuç zorbadan başka bir şey değildir. İnançları sahtedir, mücadele azimleri yoktur, halkın birleşik gücü karşısında ezilmeye mahkûm çapulcu sürüleridir. Kaldı ki, mümkün olan her birimdeki direnişlerle parlayan direniş kıvılcımları sonucu ülke düzeyinde bir direniş alevi oluşturulabilir. Bu yüzden sadece faşist işgallerin olduğu yerlerde değil, hattâ faşistlerin elinin ulaşamadığı yerlerde de örgütlenilmelidir. Devrimciler tüm halk güçlerini ev ev, sokak sokak, mahalle mahalle, fabrika fabrika örgütlemeli, faşistleri buralardan kovmak için çalışmalıdırlar. Her yer faşist çetelerden temizlenmeli, faşistlerin göremeyecekleri ve görmek istedikleri en sert cevabı bulacakları bir ortam hazırlanmalıdır.

Bu konuda devrimcilerin faşizme karşı direniş biçimlerini, bütün kitlelere kendi deneyimleriyle, basitten karmaşığa doğru bir gelişim çizgisinde kavratmaları gerekir. Faşizm ve faşizme karşı mücadele konusundaki tartışmalar somut olmalıdır. Bu da sadece faşizm gücü bulduğunda değil, Faşizmi hayatın içinde gösterebilmek için onu bilmenin esas yolu, daha başlangıç döneminde, henüz faşizm bir iş bitmez diye düşünmemelidirler. Unutulmamalıdır ki faşistlerin gücü milyonlarca halkın gücü karşısında

Başkent'te üç yere bomba atıldı, biri ağır iki kişi yaralandı

Ülkü Ocakları'nın Abidinpaşa'da esnaflardan zorla aidat aldığı iddia edildi

ABİDİNPAŞA

HALKEVİ

"Halkevinin üyeleri genel ihtiyaçlarını gidermek için çarşıya indiklerinde polis tarafından üzerleri aranıp bunu takiben Ülkü Ocaklılar tarafından saldırıya uğrıyorlar. Ülkü Ocaklı- lar pazara giderek halkımızın ilkadın erkek ayırdetmeden ellerindeki yiyecek içtikleri çayların, meşrubatların paralarını vermeden gidiyorlardı. Hiç ses çıkarmıyordum. Hatta Ülkü Ocaklarına teberru diye gitmek için bekleyen halkımızın üzerlerini arayıp kendilerinden olmayan herkesi dövüp duraktan uzaklaştırmaktadırlar. Çarşı içinde otobüs ve dolmuşları durdurarak kendisinden olmayan herkesi indirip dövmektedirler Ülkü Ocaklılar taksi ve dolmuş duraklarında değnekçilik yaparak haraç almakta ve kendilerinden olmayanları arabalara bindirmemektedirler. Esnaflara zorla dergi satıp fiyatlarının üstünde para aldıktan sonra bir de ayrıca haraç almaktadırlar. Ülkü Ocaklılar kendisinden olmayan herkese Marksist veya saldırmakta (polisin de dediği gibi) mahalleye de saldırmaktadırlar. Bütün bu olaylar çarşı içinde Ülkü Ocakları tarafından yapılmasına rağmen polis gelip Keçiköran'da devrimci gençlere baskı uygulamaktadır. Bu durumdan şikayetçi olan halkımızın karakollara hakaret edilmesinden ve bunun üzerine polis ve sonra gösterenin çıkışına başlamasıyla dövmek Komünistler çıkmakta. Ülkü Ocaklılar beraber çeşitli evlere hırsız gibi girmekte, işkence etmektedirler. Bu nedenlerden dolayı artık halkımızın Halkevi'ne gitmekten vazgeçmeye başlamıştır. Halkevi'ne ve Marksist olmayan herkese duraktan, kahvelerden, evlere girmeyi durdurmak için toplu reaksiyon gösterilmelidir.

"Abidinpaşa Bakkalar durağındaki Mustafa Atalay'a ait kahvehane üçüncü defa dün sabaha karşı kurşunlanmıştır. Mah vehanenin sahibi işyerinin Ülkü Ocaklarına üye kişilerce kurşunlandığını öne sürmüş 'Ülkü Ocakları mensupları buradaki bütün esnafı haraca kesmiştir. Haraç vermeyenlerin dükkânlarının camları kırılmakta, kendileri de dövülmektedir. Ne mal ne de can güvenliğimiz kalmadı' demiştir.

"Mustafa Atalay'ın kahvehanesi dün sabaha karşı 5.30'da kurşunlanmış. camları da meyve kasaları ile kırılmıştır. Olaydan sonra kendisi ile görüştüğümüz Mustafa Atalay kahvehanesinin üç kez kurşunlandığını ve bunları yapanların da Ülkü Ocaklarına kayıtlı kişiler olduğunu bildirmiş ve şunları söylemiştir.

"Ülkü Ocakları Derneği Abidinpaşa Şubesi Başkanı Ali Onay bundan 2,5 ay önce arkadaşları ile birlikte kahvehaneye geldi ve kendilerine bir tabanca almamı söyledi. Ben tabancanın pahalı olduğunu buna maddi imkanım bulunmadığını söyledim. İki gün sonra aynı kişiler geldiler, bu defa tabancanın bedelini istediler. Mümkün olmayacağını, aldıkları tabanca ile ya oğlumu ya da başka birinin evladını vurmalarına ön ayak olamayacağımı bildirdim. Bir hafta sonra tekrar geldiler ve bir müşteriyi dövdüler. Ondan iki gün sonra da kahvehaneyi kurşunladılar. O zaman 5 camlarını da meyva kasaları ile aşağıya indirmişler. Artık yetti. Can güvenliğimiz kalmadı. 700 metre ilerdeki evime taksi ile gideyerum. Onların açtıkları zarardan içtiklerinin vermedikleri ücretlerden ve aldıkları paradan 4 aydır evimin kirasını ödeyemedim. Ilgüler bunun bir çaresine baksın benim gibi bütün Abidinpaşa esnafı dertli ama korkuyor, sesini çıkaramıyor Ali Onay şimdi başkanlıktan ayrılmış ama arkadaşları bu işi yürütmeye devam ediyor." (MİLLİYET, 10 Ekim 1977)